

पण्डितकेशवभट्टज्योतिर्विदा

संस्कारशोधनाभ्यां सम्पादिता

इयम्

सत्रमशिवपूजा ।

मुम्बय्यां

निर्णयसागरालयमुद्रणयन्त्रालयेऽङ्कयित्वा

श्रीसप्तर्षिसंवत्सरे ५०११ विक्रमवत्सरे १९९२

ईस्वी वत्सरे १९३५

परोपकाराय प्राकाश्यं नीता ।

मूल्यं आणकपट्टम् ।=),

प्राकाशकः

बहुरूपगर्भस्तोत्रम् ।

शिवपूजायाम् ।

ॐ नमः स्वच्छन्दभैरवाय ॥ ब्रह्मादिकारणातीतं स्वशक्त्या-
नन्दनिर्भरम् । नमामि परमेशानं स्वच्छन्दं वीरनायकम् ॥ १ ॥
कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पप्रच्छ प्रणता देवी
भैरवं विगतामयम् ॥ २ ॥ “श्रीदेव्युवाच” प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु
समयोल्लङ्घनेषु च । महाभयेषु घोरेषु तीव्रोपद्रवभूमिषु ॥ ३ ॥
छिद्रस्थानेषु सर्वेषु सदुपायं वद प्रभो । येनायासेन रहितो
निर्दोषश्च भवेन्नरः ॥ ४ ॥ “श्रीभैरवः” शृणु देवि परं गुह्यं
रहस्यं परमाद्भुतम् । सर्वपापप्रशमनं सर्वदुःखनिवारणम् ॥ ५ ॥
प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु तीव्रेष्वऽपि विमोचनम् । सर्वच्छिद्रापहरणं
सर्वार्तिविनिवारकम् ॥ ६ ॥ समयोल्लङ्घने घोरे जपादेव विमो-
चनम् । भोगमोक्षप्रदं देवि सर्वसिद्धिफलप्रदम् ॥ ७ ॥ शत-
जाप्येन शुद्ध्यन्ति महापातकिनोऽपि ये । तदऽर्धं पातकं हन्ति
तत्पादेनोपपातकम् ॥ ८ ॥ कायिकं वाचिकं चैव मानसं स्पर्श-
दोषजम् । प्रमादादिच्छया वाऽपि सकृज्जाप्येन शुद्ध्यति ॥ ९ ॥
यागारम्भे च यागान्ते पठितव्यं प्रयत्नतः । नित्ये नैमित्तिके
काम्ये परस्याध्यात्मनोऽपि वा ॥ १० ॥ निश्छिद्रकरणं प्रोक्तं
स्वभावपरिपूरणम् । द्रव्यहीने मन्त्रहीने यज्ञयोगविवर्जिते ॥ ११ ॥
भक्तिश्रद्धाविरहिते शुद्धिशून्ये विशेषतः । मनोविक्षेपदोषे च
विलोपे पशुवीक्षिते ॥ १२ ॥ विधिहीने प्रमादे च जप्तव्यं

सर्वकर्मसु । नास्तः परतरो मन्त्रो नातः परतरा स्तुतिः ॥१३॥
 नातः परतरा काचित्सम्यक्प्रत्यङ्गिरा प्रिये । इयं समयविद्यानां
 राजराजेश्वरीश्वरि ॥१४॥ परमाऽप्यायनं देवि भैरवस्य प्रकीर्ति-
 तम् । ग्रीणनं सर्वदेवानां सर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥ १५ ॥ स्तव-
 राजमिमं पुण्यं शृण्वन्वाऽवहिता प्रिये ॥ १६ ॥ (“अस्य
 श्रीबहुरुपभट्टारकस्तोत्रस्य, श्रीवामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः,
 श्रीबहुरुपभट्टारको देवता, आत्मनो० चतुर्वर्गसिद्ध्यर्थे पाठे
 विनियोगः ॥ न्यासं कृत्वा प्राणायामः ॥”) वामे खेटकपाश-
 शार्ङ्गविलसदण्डं च वीणाण्टिके विभ्राणं ध्वजमुद्गरौ स्वनिभदे-
 व्यङ्कं कुठारं करे । दक्षेस्यऽङ्कुशकन्दलेषुडमरुन्वज्रत्रिशूला-
 भयानुद्रस्थं शरवक्त्रमिन्दुधवलं स्वच्छन्दनाथं स्तुमः ॥ ॐ
 बहुरूपाय विद्महे कोटराक्षाय धीमहि । तन्नोऽघोरः प्रचोद-
 यात् ॥ ३ ॥ (“मूलं । अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरे-
 भ्यश्च । सर्वथा सर्व सर्वेभ्यो नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः”) १०८, ॐ
 श्रीभैरवः ॥ ॐ नमः परमाकाशशायिने परमात्मने । शिवाय
 परसंशान्तनिरानन्दपदाय ते ॥ १ ॥ अवाच्यायाऽप्रमेयाय
 प्रमात्रे विश्वहेतवे । महासामान्यरूपाय सत्तामात्रैकरूपिणे ॥२॥
 घोषादिदशधाशन्दबीजभूताय शम्भवे । नमः शान्तोग्रघोरा-
 दिमन्त्रसन्दर्भगर्भिणे ॥ ३ ॥ रेवतीसङ्गविसम्भसमाश्लेषविल-
 सिने । नमः समरसाखादपरानन्दोपभोगिने ॥ ४ ॥ भोगपाणे
 नमस्तुभ्यं योगीशैः पूजितात्मने । द्वयनिर्दलनोद्योगसमुल्लासि-
 तमूर्तये ॥ ५ ॥ सरत्प्रसरविक्षोभविसृष्टाऽखिलजन्तवे । नमो
 मायास्वरूपाय स्थाणवे परमेष्ठिने ॥ ६ ॥ घोरसंसारसंभोगदा-

यिने स्थितिकारिणे ॥ कालादिक्षितिपर्यन्तपालिने विभवे नमः
 ॥ ७ ॥ रेहनाय महामोहध्वान्तविध्वंसहेतवे । हृदयाम्भोज-
 संकोचभेदिने शिवभानवे ॥ ८ ॥ भोगमोक्षफलप्राप्तिहेतुयोग-
 विधायिने । नमः परमनिर्वाणदायिने चन्द्रमौलये ॥ ९ ॥
 घोष्याय सर्वमन्त्राणां सर्ववाङ्मयमूर्तये । नमः शर्वाय सर्वाय
 सर्वपाशापहारिणे ॥ १० ॥ रवणाय रवान्ताय नमस्ते राव-
 राविणे । नित्याय सुप्रबुद्धाय सर्वान्तरतमाय ते ॥ ११ ॥ घोषाय
 परनादान्तश्चराय खचराय ते । नमो वाक्पतये तुभ्यं भवाय
 भवभेदिने ॥ १२ ॥ रमणाय रतीशाङ्गदाहिने चित्रकर्मिणे ।
 नमः शैलसुताभर्त्रे विश्वकर्त्रे महात्मने ॥ १३ ॥ नमः पार-
 प्रतिष्ठाय सर्वान्तपदगाय ते । नमः समस्ततत्त्वाध्वव्यापिने
 चित्स्वरूपिणे ॥ १४ ॥ रेवद्वराय रुद्राय नमस्ते रूपरूपिणे ।
 परापरपरिस्पन्दमन्दिराय नमो नमः ॥ १५ ॥ भरिताखिल-
 विश्वाय योगगम्याय योगिने । नमः सर्वेश्वरेशाय महाहंसाय
 शम्भवे ॥ १६ ॥ चर्च्याय चर्चनीयाय चर्चकाय चराय ते ।
 रवीन्दुसन्धिसंस्थाय महाचक्रेश ते नमः ॥ १७ ॥ सर्वानुस्यूत-
 रूपाय सर्वाच्छादकशक्तये । सर्वभक्षाय सर्वाय नमस्ते सर्व-
 वेदिने ॥ १८ ॥ रम्याय बल्लभाक्रान्तदेहार्थाय विनोदिने ।
 नमः प्रपन्नदुष्प्राप्यसौभाग्यफलदायिने ॥ १९ ॥ तन्महेशाय
 तत्त्वार्थवेदिने भववेदिने । महाभैरवनाथाय भक्तिगम्याय ते
 नमः ॥ २० ॥ शक्तिगर्भप्रबोधाय शरण्यायाञ्जरीरिणे ।
 शान्तिपुष्ट्यादिसाध्यार्थसाधकाय नमोऽस्तु ते ॥ २१ ॥ रव-
 त्कुण्डलिनीगर्भप्रबोधप्राप्तशक्तये । उत्स्फोटनापटुप्रौढपरमाक्षर-

वीर्य

मूर्तये ॥ २२ ॥ समस्तव्यस्तसंग्रस्तारश्मिजालोदरात्मने । नम-
स्तुभ्यं महामीनरूपिणे विश्वगर्भिणे ॥ २३ ॥ रेवारणिसमुद्भूत-
वह्निज्वालावभासिने । घनीभूतविकल्पात्मविश्वबन्धविभेदिने
॥ २४ ॥ भोगिनीस्यन्दनारूढिग्रौढिमालब्धगर्विणे । नमस्ते
सर्वभक्ष्याय परमामृतलाभिने ॥ २५ ॥ णफकोटिसमावेश-
भरिताखिलसृष्टये । नमः शक्तिशरीराय कोटिद्वितयसङ्गिने
॥ २६ ॥ महामोहमलाक्रान्तजीववर्गप्रबोधिने । महेश्वराय
जगतां नमः कारणबन्धवे ॥ २७ ॥ स्तेनोन्मूलनदक्षैकस्मृतये
विश्वमूर्तये । नमस्तेऽस्तु महादेवनाम्ने परस्वधात्मने ॥ २८ ॥
रुद्राविणे महावीर्यरुखंशविनाशिने । रुद्राय द्राविताशेष-
बन्धनाय नमोनमः ॥ २९ ॥ द्रवत्पररसास्वादचर्वणोद्युक्त-
शक्तये । नमस्त्रिदशपूज्याय सर्वकारणहेतवे ॥ ३० ॥ रूपातीत
नमस्तुभ्यं नमस्ते बहुरूपिणे । त्र्यम्बकाय त्रिधामान्तश्चारिणे
च त्रिचक्षुषे ॥ ३१ ॥ पेशलोपायलभ्याय भ्रान्तिभाजां महा-
त्मने ॥ ३२ ॥ दुर्लभाय मलाक्रान्तचेतसां तु नमोनमः ॥ ३२ ॥
भूवग्रदाय दुष्टानां भवाय भवभेदिने । भव्यानां तन्मयानां तु
सर्वदाय नमोनमः ॥ ३३ ॥ अणूनां मुक्तये घोरघोरसंसार-
दायिने । घोरातिघोरमूढानां तिरस्कर्त्रे नमोनमः ॥ ३४ ॥
इत्येवं स्तोत्रराजेशं महाभैरवभाषितम् । योगिनीनां परं सारं
न दद्याद्यस्य कस्यचित् ॥ अदीक्षिते शठे क्रूरे निःसत्ये शुचि-
वर्जिते । नास्तिके च खले मूर्खे प्रमत्ते विप्लुतेऽलसे ॥ गुरु-
शास्त्रसदाचारदूषके कलहप्रिये । निन्दके चुम्भके क्षुब्धेऽसमयज्ञे
च दाम्भिके ॥ दाक्षिण्यरहिते पापे धर्महीने च गर्विते । भक्ति-

भय

युक्ते प्रदातव्यं न देयं परदीक्षिते ॥ पशूनां सन्निधौ देवि
नोच्चार्य सर्वथा क्वचित् । अस्यैव स्मृतमात्रस्य विघ्ना नश्यन्ति
सर्वशः ॥ गुह्यका यातुधानाश्च वेताला राक्षसादयः । डाकि-
न्यश्च पिशाचाश्च क्रूरसत्त्वाश्च पूतनाः ॥ नश्यन्ति सर्वे पठित-
स्तोत्रस्यास्य प्रभावतः । खेचरी भूचरी चैव डाकिनी शाकिनी
तथा ॥ ये चान्ये बहुधा भूता दुष्टसत्त्वा भयानकाः । व्याधि-
दौर्भिक्षदौर्भाग्यमारीमोहविषादयः ॥ गजव्याघ्रादयो भीताः
पलायन्ते दिशो दश । सर्वे दुष्टाः प्रणश्यन्ति चेत्याज्ञा पार-
मेश्वरी ॥ इति श्रीललितस्वच्छन्दे बहुरूपगर्भस्तोत्र-
राजः सम्पूर्णः ॥

अथ साम्बसदाशिवकवचस्तोत्रम् ॥

अस्य श्रीसाम्बसदाशिवकवचराजस्य, ऋषभयो-
गीश्वर ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः श्रीसाम्बसदाशिवो
देवता, ॐ बीजं, नमः शक्तिः, शिवायेति कीलकं,
श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थं पाठे विनियोगः ॥ ॐ अङ्गु-
ष्ठाभ्यां नमः, न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि
अनामिकाभ्यां नमः, वा कनिष्ठकाभ्यां नमः, य करतलकर-
पृष्ठाभ्यां नमः ॥ ॐ हृदयाय नमः, न शिरसे स्वाहा, मः
शिखायै वषट्, शि कवचाय हुँ, वा नेत्राभ्यां वौषट्, य
अस्त्राय फट् । प्राणायामः ॥ ध्यानं । ध्यायेन्नित्यं महेशं
रजतगिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं रत्नाकलोद्भवलाङ्गं परशुमृग-
वराभीतिहस्तं प्रसन्नम् । पद्मासीनं समन्तात् स्तुतममरगणैर्व्या-
घ्रकृत्तिं वसानं विश्वाद्यं विश्ववन्द्यं निखिलभयहरं पञ्चवक्त्रं त्रिने-

त्रम् ॥ “तत्पुरुषाय विद्महे, महादेवाय धीमहि, तन्नो
 रुद्रः प्रचोदयात्” ॥ ३ ॥ ऋषभ उवाच ॥ नमस्कृत्य
 महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं
 नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः ।
 जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरी-
 कान्तरसन्निविष्टं स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् । अतीन्द्रियं
 सूक्ष्ममनन्तमाद्यं ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥ ध्याना-
 वधूताखिलकर्मबन्धश्चिरं चिदानन्दनिमग्नचेताः । पण्डशरण्यास-
 समाहितात्मा शैवेन कुर्यात्कवचेन रक्षाम् ॥ ४ ॥ मां पातु
 देवोऽखिलदेवतात्मा संसाररूपे पतितं गभीरे । यन्नाम दिव्यं
 वरमन्नमूलं धुनोतु मे सर्वमद्यं हृदिस्थम् ॥ ५ ॥ सर्वत्र मां
 रक्षतु विश्वमूर्तिर्ज्योतिर्मयानन्दघनश्चिदात्मा । अणोरणीयानुरु-
 शक्तिरेकः स ईश्वरः पातु भयादऽशेषात् ॥ ६ ॥ यो भूस्वरू-
 पेण विभर्ति विश्वं पायात्स भूमेर्गिरिशोऽष्टमूर्तिः । योऽपां
 स्वरूपेण नृणां करोति सञ्जीवनं सोऽवतु मां जलेभ्यः ॥ ७ ॥
 कल्पावसाने भुवनानि दग्ध्वा सर्वाणि यो नृत्यति भूरिलीलः ।
 स कालरुद्रोऽवतु मां दवाग्नेर्वात्यादिभीतेर्निखिलाच्च तापात्
 ॥ ८ ॥ यो वायुरूपेण चलत्वमाप प्राणादिभिः सोऽवतु मां
 दृढाय । सव्योमरूपो निखिलावकाशो ह्याकाशरूपेण करोतु
 रक्षाम् ॥ ९ ॥ यः कालकृत्कालभयाच्च सोऽव्यात् दिवाकरत्वेन
 जगत्रये माम् । निशाकरत्वेन वनस्पतीशो यो वा मनः सोऽ-
 वतु निश्चलाय ॥ १० ॥ यो वेद नाम व्यवहारभोक्ता जीवस्वरू-
 पेण हृषीकेशाक्षी । स पातु सत्कर्मफलप्रदो मां मखाग्रविध्वं-

सकयज्वमूर्तिः ॥ ११ ॥ प्रदीप्तविद्युत्कनकावभासो विद्यावरा-
 भीतिकुठारपाणिः । चतुर्मुखस्तत्पुरुषस्त्रिनेत्रः प्राच्यां स्थितं
 रक्षतु मामजस्रम् ॥ १२ ॥ कुठारवेदाङ्कुशपाशशूलकपालढका-
 क्षगुणानन्ददानः । चतुर्मुखो नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायादध्वोरो
 दिशि दक्षिणस्याम् ॥ १३ ॥ कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकावभासो वेदा-
 क्षमालावरदाभयाङ्कः । व्यक्षश्चतुर्वक्त्र उरुप्रभावः सद्योधिजातोऽ-
 वतु मां प्रतीच्याम् ॥ १४ ॥ वराक्षमालाभयढकहस्तः सरोज-
 किञ्जल्कसमानवर्णः । त्रिलोचनश्चारुचतुर्मुखो मां पायादुदीच्यां
 दिशि वामदेवः ॥ १५ ॥ वेदाभयेष्ठाङ्कुशपाशटङ्ककपालढका-
 क्षत्रिशूलपाणिः । सितद्युतिः पञ्चमुखोऽवतान्मामीशान ऊर्ध्व
 परमप्रकाशः ॥ १६ ॥ मूर्धानमव्यान्मम चन्द्रमौलिर्भालं ममा-
 व्यादस्थ भालनेत्रः । नेत्रे ममाव्याद्भगनेत्रहारी नासां सदा
 रक्षतु विश्वनाथः ॥ १७ ॥ पायाच्छ्रुती मे श्रुतिगीतकीर्तिः
 कपोलमव्यात्सततं कपाली । वक्त्रं सदा रक्षतु पञ्चवक्त्रो जिह्वां
 सदा रक्षतु वेदजिह्वः ॥ १८ ॥ कण्ठं गिरीशोऽवतु नीलकण्ठः
 स्कन्दौ वृषस्कन्दगतः सदाव्यात् । स्तनद्वयं पातु सदा महेशः
 पार्श्वद्वयं मे भगवान्गिरीशः ॥ १९ ॥ भुजद्वयं पातु भुजङ्ग-
 धारी पाणिद्वयं पातु पिनाकपाणिः । दोर्मूलमव्यान्मम धर्म-
 बाहुर्वक्षःस्थलं दक्षमखान्तकोऽव्यात् ॥ २० ॥ ममोदरं पातु
 गिरीन्द्रधन्वा मध्यं ममाव्यान्मदनान्तकारी । हेरम्बतातो मम
 पातु नाभिं पायात्कटिं धूर्जटिरीश्वरो मे ॥ २१ ॥ गुह्यं हरो
 रक्षतु वासुकीशः पृष्ठं ममाव्याद्भगनापगेशः । ऊरुद्वयं पातु कुवे-
 रमित्रो जानुद्वये मे जगदीश्वरोऽव्यात् ॥ २२ ॥ जङ्घाद्वयं

पुङ्गवकेतुरव्यात्पादौ ममाव्यात्सुरवन्द्यपादः । पायान्ममान्तः-
 करणं परात्मा सर्वाङ्गमव्यान्मम सर्वगुप्तः ॥ २३ ॥ महेश्वरः
 पातु दिनाद्ययामे मां मध्ययामेऽवतु वामदेवः । त्रिलोचनः
 पातु तृतीययामे वृषध्वजः पातु दिनान्तयामे ॥ २४ ॥ पाया-
 निशादौ शशिशेखरो मां गङ्गाधरो रक्षतु मां निशीथे । गौरी-
 पतिः पातु निशावसाने मृत्युञ्जयो रक्षतु सर्वकालम् ॥ २५ ॥
 अन्तःस्थितं रक्षतु शंकरो मां स्थाणुः सदा पातु बहिःस्थितं
 माम् । तदन्तरे पातु पतिः पशूनां सदाशिवो रक्षतु मां सम-
 न्तात् ॥ २६ ॥ तिष्ठन्तमव्याद्भुवनैकनाथः पायाद्व्रजन्तं प्रमथा-
 धिनाथः । वेदान्तवेद्योऽवतु मां निषण्णं मामव्ययः पातु शिवः
 शयानम् ॥ २७ ॥ मार्गेषु मां रक्षतु नीलकण्ठः शैलादिदुर्गेषु
 पुरत्रयारिः । अरण्यवासादिमहाप्रवासे पायान्मृगव्याधउदार-
 शक्तिः ॥ २८ ॥ कल्पान्तकालोग्रपटुप्रकोपस्फुटाट्टहासोच्चलि-
 ताण्डकोशः । घोरारिसेनार्णवदुर्निवारमहाभयाद्रक्षतु वीरभद्रः
 ॥ २९ ॥ पत्न्यश्वमातङ्गरथावरूथवत्सहस्रलक्षायुतकोटिभीषणम् ।
 अक्षौहिणीनां शतमाततायिनां छिन्द्यान्मृडो घोरकुठारधारया
 ॥ ३० ॥ निहन्तु दस्यून्प्रलयानलार्चिर्ज्वलत्रिशूलं त्रिपुरान्त-
 कस्य । शार्दूलसिंहर्क्षवृकादिहिंस्रान्सन्त्रासयत्वीशधनुः पिनाकः
 ॥ ३१ ॥ दुःस्वमदुःशकुनदुर्गमदौर्मनस्यदुर्भिक्षदुर्व्यसनदुःसह-
 दुर्यशांसि । उत्पातशापविषभीतिमऽसद्ब्रह्मार्तिं व्याधींश्च नाशयतु
 मे जगतामधीशः ॥ ३२ ॥ ॐ नमो भगवते सदाशिवाय
 सकलतत्त्वात्मकाय सर्वयन्त्राधिष्ठिताय सर्वतन्त्रस्वरूपाय सर्वमन्त्र-
 स्वरूपाय सर्वतत्त्वविदुराय ब्रह्मरुद्रावतारिणे नीलकण्ठाय पार्व-

तीमनोहरप्रियाय सोमसूर्याग्रिलोचनाय भस्मोद्धूलितविग्रहाय
 महामुकुटधारिणे माणिक्यभूषणाय सृष्टिस्थितिप्रलयकालाग्नि-
 रुद्रावताराय दक्षाध्वरध्वंसकाय महाकालभेदनाय मूलाधारैक-
 निलयाय तत्त्वातीताय गङ्गाधराय सर्वदेवाधिदेवाय षडाश्रयाय
 वेदान्तसाराय त्रिवर्गसाधनाय अनेककोटिब्रह्माण्डजनकाय अन-
 न्तवासुकितक्षककार्कोटकशङ्खपालकुलिकपद्ममहापद्मेत्यष्टनागकु-
 लभूषणाय प्रणवस्वरूपाय चिदाकाशाय आकाशदिक्स्वरूपाय
 सकलग्रहनक्षत्रमालिने सकलाय सकलकलङ्करहिताय सकललो-
 कैककर्त्रे सकललोकैकभर्त्रे सकललोकैकगुरवे सकललोकैकसा-
 क्षिणे सकललोकैकवरप्रदाय सकलनिगमगुह्याय सकलवेदान्त-
 पारगाय सकलदुरितार्तिभञ्जनाय सकलजगदभयङ्कराय सकल-
 लोकैकशङ्कराय शशाङ्कशेखराय शाश्वतनिजावासाय निर्गुणाय
 नीरूपाय निराभासाय निरामयाय निरातंकाय निष्प्रपञ्चाय
 निष्कलङ्काय निर्द्वन्द्वाय निःसङ्गाय निर्मलाय निर्गमाय निरु-
 पमविभवाय निर्भयाय निर्लोभाय निष्क्रोधाय निश्चिन्ताय
 निरहंकाराय निराकुलाय निराधाराय नित्यशुद्धबुद्धपरिपूर्ण-
 सच्चिदानन्दाय परमशान्तप्रकाशतेजोरूपाय तेजोमयाय जय
 जय रुद्र महारुद्रवीरभद्रावतार महाभैरव कालभैरव कल्पान्त-
 भैरव कपालमालाधर खट्वाङ्गखड्गचर्मपाशांकुशदंष्ट्रकशूल-
 चापबाणगदाशक्तिभिण्डिपालतोमरमुसलमुद्गरप्रासपट्टिशपाश-
 परशुपरिग्रहमुसण्डीशतघ्नीचक्राद्यायुधभीषणकर सहस्रमुख दंष्ट्रा-
 करालविकटाट्टहासविस्फारितब्रह्माण्डमण्डल नागेन्द्रकुण्डल
 नागेन्द्रहारवलय नागेन्द्रचर्माम्बरधर मृत्युञ्जय त्र्यम्बकत्रिपुरा-

न्तक विरूपाक्ष विश्वेश्वर विश्वरूप वृषभवाहन विषभीषण
 विश्वतोमुख सर्वतो मां रक्ष रक्ष ज्वल ज्वल प्रज्वल २ महा-
 मृत्युभयं नाशय २ विषसर्पभयं शमय २ रोगभयमुत्सादय २
 चोरभयं नाशय २ चोरान्मारय २ ममशत्रून् उच्चाटय २
 त्रिशूलेन विदारय २ कुठारेण भिन्धि २ खड्गेन छिन्धि २
 खट्वाङ्गेन विपोथय २ मुसुलेन निष्पेषय २ बाणैः सन्ताडय
 २ तृतीयनेत्रेण सन्तापय २ रक्षांसि भीषय २ भूतान् विद्रा-
 वय २ कूष्माण्डवेतालभूतमारीब्रह्मराक्षसगणान् सत्रासय २
 ममाऽभयं कुरु २ विव्रस्तं मामाश्वासय २ नरकमहाभयान्मार्मु-
 द्धर २ संजीवय २ क्षुत्तृड्भ्यां मामाप्यायय २ दुःखातुरं मामा-
 नन्दय २ शिवकवचेन मामाच्छादय २ त्र्यम्बक सदाशिव
 नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ऋषभ उवाच । इतीदं कवचं शैवं
 वरदं व्याहृतं मया । सर्वबाधाप्रशमनं रहस्यं सर्वदेहिनाम् ॥ १ ॥
 यः सदा धारयेन्मर्त्यः शैवं कवचमुत्तमम् । न तस्य जायते
 क्वापि भयं शम्भोरनुग्रहात् ॥ २ ॥ क्षीणायुः प्राप्तमृत्युर्वा
 महारोगहतोऽपि वा । सद्यः सुखमवाप्नोति दीर्घमायुश्च विन्दति
 ॥ ३ ॥ सर्वदारिद्र्यशमनं सर्वमङ्गल्यवर्धनम् । यो धत्ते कवचं
 शैवं स देवैरपि पूज्यते ॥ ४ ॥ महापातकसंघातैर्मुच्यते चोप-
 पातकैः । देहान्ते मुक्तिमाप्नोति शिववर्मानुभावतः ॥ ५ ॥
 त्वमपि श्रद्धया वत्स शैवं कवचमुत्तमम् । धारयस्व मया धत्तं
 सद्यः श्रेयो ह्यऽवाप्स्यसि ॥ ६ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे शिव-
 कवचं सम्पूर्णम् ॥

अथाऽनुलेपार्थं शिवमहिमस्तोत्रम् ॥

क्षेपकः ॥ “आधीनामगदं दिव्यं व्याधीनां मूलकू-
 न्तनम् । उपद्रवानां दलनं महादेवमुपास्महे ॥ १ ॥
 अहं पापी पापक्षपणनिपुणः शङ्कर ! भवानऽहं भीतो
 भीताऽभयवितरणे ते व्यसनिता । अहं दीनो दीनो-
 द्द्वरणविधिसज्जस्त्वमितरन्न जानेऽहं वक्तुं कुरु सकल-
 शोच्ये मयि कृपाम् ॥ २ ॥ जनास्त्वत्पादाब्जश्रवण-
 मननध्याननिपुणाः स्वयं ते निस्तीर्णा न खलु करुणा
 तेषु करुणा । भवे लीने दीने मयि मननहीने न करुणा
 कथं नाथ ख्यातस्त्वमसि करुणासागर इति ॥ ३ ॥”
 ॐ महिम्नः पारं ते परमऽविदुषो यद्यऽसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीना-
 मपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथाऽवाच्यः सर्वः स्वमतिपरि-
 णामावधि गृणन्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥
 अतीतः पन्थानं तव च महिमा बाह्यनसयोरतद्यावृत्त्या यं
 चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः
 कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥
 मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्मन् किं वागऽपि
 सुरगुरोर्विस्मयपदम् । मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
 पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन ! बुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥ तवैश्वर्यं
 यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नांशु
 तनुषु । अभव्यानामस्मिन्वरद ! रमणीयामरमणीं विहन्तुं व्या-
 क्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥ ४ ॥ किमीहः किंकायः

स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारो धाता सृजति किमुपा-
दानमिति च । अतर्कैश्वर्ये त्वय्यऽनवसरदुःस्थो हतधियः कुत-
र्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥ ५ ॥ अजन्माने-
लोकाः किमऽवयववन्तोऽपि जगतामधिष्ठातारं किं भवविधिर-
नादृत्य भवति । अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो यतो-
मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥ ६ ॥ त्रयी सांख्यं योगः
पशुपतिमतं वैष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमधः पथ्यमिति
च । रुचीनां वैचित्र्याद्वज्रकुटिलनानापथजुषां नृणामेको गम्य-
स्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥ ७ ॥ महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं
भस्म फणिनः कपालं चेतीयत्तव वरद तत्रोपकरणम् । सुरास्तां
तामृद्धिं दधति तु भवद्भूषणहितां नहि स्वात्मारामं विषयमृग-
तृणा भ्रमयति ॥ ८ ॥ ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये । समस्तेऽप्येत-
स्मिन्पुरमथन ! तैर्विस्मित इव स्तवज्जिह्वेभि त्वा न खलु ननु दृष्टा
मुखरता ॥ ९ ॥ तवैश्वर्यं यत्ताद्यदुपरि विरिञ्चो हरिरधः परि-
च्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्दवपुषः । ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरु
गृणञ्चां गिरिश ! यत्स्वयं तस्ये ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न
फलति ॥ १० ॥ अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरिव्यतिकरं दशास्यो
यद्वाहनभृत रणकण्डूपरवशान् । शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भो-
रुहबलेः स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर ! विस्फूर्जितमिदम् ॥ ११ ॥
अर्च्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं बलात्कैलासेपि त्वदधि-
वसतो विक्रमयतः । अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिताङ्गुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद्भुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥ १२ ॥ यद्वर्द्धि-

सुत्राम्णो वरद ! परमोच्चैरपि सतीमधश्चक्रे वाणः परिजन-
 विधेयत्रिभुवनः । न तच्चित्रं तस्मिन्वरिवसितरि लच्चरणयोर्न
 कस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥ १३ ॥ अकाण्ड-
 ब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपाविधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन ! विषं
 संहृतवतः । स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
 विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्गव्यसनिनः ॥ १४ ॥ असिद्धार्था
 नैव कचिदपि सदेवासुरनरे निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो
 यस्य विशिखाः । स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्सरः
 स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥ १५ ॥ मही पादा-
 घाताद्भजति सहसा संशयपदं पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्ण-
 ग्रहगणम् । मुहुर्द्यौर्दौस्थ्यं यात्यऽनिभृतजटाताडिततटा जगद्-
 क्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥ १६ ॥ वियञ्चापी
 तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः प्रवाहो वारां यः पृषतलघु दृष्टः
 शिरसि ते । जगद्दीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमित्यनेनैवो-
 न्नयं धृतमहिम ! दिव्यं तव वपुः ॥ १७ ॥ रथःक्षोणी यन्ता
 शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो रथाङ्गे चन्द्राकौ रथचरणपाणिः शर
 इति । दिधक्षोस्ते कोयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधिर्विधेयैः क्रीड-
 न्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥ १८ ॥ हरिस्ते साहसं
 कमलबलिमाधाय पदयोर्यदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम् ।
 गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषस्त्रयाणां रक्षायै त्रिपुर-
 हर जागर्ति जगताम् ॥ १९ ॥ क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फल-
 योगे क्रतुमतां क कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते । अत-
 स्त्वामुत्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरि

करः कर्मसु जनः ॥ २० ॥ क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीश-
स्तनुभृतामृषीणामाखिज्यं शरणद ! सदस्याः सुरगणाः । क्रतु-
श्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरम-
भिचाराय हि मखाः ॥ २१ ॥ प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं
स्वां दुहितरं गतं रोहिद्धूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा । धनु-
ष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न
मृगव्याधरभसः ॥ २२ ॥ अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते
विमृशतां मुनीनां दाराणां समजनि स कोपव्यतिकरः । यतो
भग्रे गुह्ये सकृदऽपि सपर्यां विदधतां ध्रुवं मोक्षोऽश्लीलं किमपि
पुरुषार्थप्रसवि ते ॥ २३ ॥ स्वलावण्याशंसा धृतधनुष्यमऽह्नाय
तृणवत्पुरः पुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि । यदि स्त्रैणं देवी
यमनिरत देहार्धघटनादवैति त्वामद्वावत वरद मुग्धा युवतयः
॥ २४ ॥ श्मशानेष्वक्रीडा सरहर पिशाचाः सहचराश्रिता-
भस्मालेपः सृगपि नृकरोदीपरिकरः । अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु
नामैवमखिलं तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥ २५ ॥
मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः ग्रहण्यद्रोमाणः
ग्रमदसलिलोत्सञ्चितदृशः । यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्ज्या-
मृतमये दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥ २६ ॥
त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहस्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु-
धरणिरात्मा त्वमिति च । परिछिन्नामेवं त्वयि परिणतां विश्रुतु-
गिरं न विद्वस्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ २७ ॥ त्रयीं
तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरानकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिद-
धत्तीर्णविकृति । तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरनुरन्धानमणुभिः

समस्तव्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥ २८ ॥ भवः
 शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सह महान्स्तथा भीमेशानाविति
 यदभिधानाष्टकमिदम् । अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुति-
 रपि प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योस्मि भवते ॥ २९ ॥
 वपुष्प्रादुर्भावादऽनुमितमिदं जन्मनि पुरा पुरारे ! नैवाहं कचिदपि
 भवन्तं प्रणतवान् । नमन्मुक्तः सम्प्रत्यतनुरहमग्रेष्यऽनति
 मान्महेश ! क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥ ३० ॥ नमो
 नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर
 महिष्ठाय च नमः । नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो
 नमः सर्वस्मै ते तदिदमति सर्वाय च नमः ॥ ३१ ॥ बहलर-
 जसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः प्रबलतमसे तत्संहारे हराय
 नमो नमः । जनसुखकृते सत्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः प्रम-
 हसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ ३२ ॥ कृशपरि-
 णति चेतः क्लेशवश्यं कचेदं कच तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्व-
 द्द्विः । इति चकितमऽमन्दीकृत्य मां भक्तिराऽधाद्वरद चर-
 णयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥ ३३ ॥ सुरभुजगनरेन्दैरर्चितस्ये
 न्दुमौलेः प्रथितगुणगरिम्णो ज्ञानकारुण्यमूर्तेः । सकलगुणव-
 रेण्यः पुष्पदन्ताऽभिधानो व्यदधदऽलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतद्गरीयः
 ॥ ३४ ॥ असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतरुवर-
 शाखा लेखनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्व
 कालं तदपि तव गुणानामीश ! पारं न याति ॥ ३५ ॥ अह-
 रहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पु-
 मान्यः । स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथात्र प्रचुरतरधनायुः

पुत्रवान्कीर्तिमांश्च ॥ ३६ ॥ दीक्षा दानं तपस्तीर्थस्नानं योगा-
 दिकाः क्रियाः । महिम्नस्तव पाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥
 ॥ ३७ ॥ महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः । अधो-
 रान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ ३८ ॥ कुसुमद-
 शननामा सर्वगन्धर्वराजः शशधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः । स
 गुरुनिजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्स्तवनमिदमकार्षीद्विव्य-
 दिव्यं महिम्नः ॥ ३९ ॥ सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं पठति
 यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः । व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः
 स्तूयमानः स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥ ४० ॥ श्री-
 पुष्पदन्त मुखपङ्कजनिर्गतेन स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
 कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रीणितो भवति भूतपति-
 महेशः ॥ ४१ ॥ इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः ।
 अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः ॥ ४२ ॥ क्षे० ॥
 आ किं न रक्षसि नयत्ययमन्तको मां हेलावलेपस-
 मयः किमयं महेश । मा नाम भूत्करुणया हृदयस्य
 पीडा व्रीडापि नास्ति शरणागतमुज्झतस्ते ? । इति
 श्रीपुष्पदन्तविरचितं शिवमहिमस्तोत्रमनुलेपनार्थम् ॥

शिवचामरार्थं जयस्तुत्यादि शिवस्तोत्रत्रयम् ।

जय सर्वजनाधीश जय गौरीपते शिव । जय देव महादेव
 जयगङ्गाधरेश्वर । जय दग्धपुराध्यक्ष जय कालान्तकारक ।
 जय कामविरामेश जय भक्तानुकम्पक ॥ जय त्रैलोक्यसंरक्षिन्
 जय निर्गुण सद्गुण । जयानन्तगुणारम्भ जय घोर महेश्वर ॥

जय चन्द्रकलाक्रान्त जय नागेन्द्रभूषण । जय पुङ्गवसत्केतो
जय व्यक्ष महेश्वर ॥ जयान्तकरिपो शम्भो जय ब्रह्मादि-
कारण । जय पञ्चकलातीत जय शूलिन्कपालभृत् ॥ जयोपेन्द्रे-
न्द्रचन्द्राद्य जय नन्द्यादिवन्दित । जयानेकगणाधीश जय
स्वामिन् महेश्वर ॥ जय विश्वाद्य विश्वेश जय विश्वैककारण ।
जय विश्वसृजां मुख्य जय विश्वस्य सद्गुरो ॥ जय निरामय
जय सुधामय जय धृतामृतदीधिते, जय हतान्तक जय
कृतान्तक जय पुरान्तक सद्गते । जय परापर जय दयापर जय
नतार्पितसद्गते जय जितस्सर जय महेश्वर जय जय त्रिजग-
त्पते ॥ इति जयस्तुतिः ॥ व्याप्तचराचरभावविशेषं चिन्म-
यमेकमनन्तमनादिम् । भैरवनाथमनाथशरण्यं त्वन्मयचित्ततया
हृदि वन्दे ॥ १ ॥ त्वन्मयमेतदशेषमिदानीं भाति मम त्वदनुग्रह-
शक्त्या । त्वं च महेश सदैव ममात्मा स्वात्ममयं मम तेन
समस्तम् ॥ २ ॥ स्वात्मनि विश्वगते त्वयि नाथे तेन न संसृ-
तिभीतिकथास्ति । सत्स्वपि दुर्धरदुःखविमोहत्रासविधायिषु
कर्मगणेषु ॥ ३ ॥ अन्तक मां प्रति मा दृशमेनां क्रोधकराल-
तमां विदधीहि । शङ्करसेवनचिन्तनधीरो भीषणभैरवशक्ति-
मयोसि ॥ ४ ॥ इत्थमुपोढभवन्मयसंविदीधितिधारितभूरि-
तमिस्रः । मृत्युयमान्तककर्मपिशाचैर्नाथ नमोस्तु न जातु
विभेमि ॥ ५ ॥ प्रोदितसत्यविवोधमरीचिप्रोक्षितविश्वपदार्थ-
सतत्त्वः । भावपरामृतनिर्भरपूर्णे त्वय्यहमात्मनि निर्वृतिमेमि
॥ ६ ॥ मानसगोचरमेति यदैव क्लेशदशाऽतनुतापविधात्री ।
नाथ तदैव मम त्वदभेदस्तोत्रपरामृतवृष्टिरुदेति ॥ ७ ॥ शङ्कर

सत्यमिदं व्रतदानस्नानतपो भवतापविनाशि । तावकशास्त्रपरा-
 मृतचिन्ता सिन्धति चेतसि निर्वृतिधाराः ॥ ८ ॥ नृत्यति
 गायति हृष्यति गाढं संविदियं मम भैरवनाथ । त्वां प्रियमाप्य
 सुदर्शनमेकं दुर्लभमन्यजनैः समयज्ञम् ॥ ९ ॥ वसुरसैपौषे
 कृष्णदशम्यामभिनवगुप्तः स्तवमिममकरोत् । येन विभुर्भवम-
 रुसन्तापं शमयति झटिति जनस्य दयालुः ॥ १० ॥
 इत्यऽभिनवोक्तभैरवस्तुतिः ॥ अतिभीषणकटुभाषणयम-
 किंकरपटलीकृतताडनपरिपीडनमरणागमसमये । उमया सह
 मम चेतसि यमशासन निवसञ्छिव शंकर शिव शंकर हर मे
 हर दुरितम् ॥ १ ॥ अतिदुर्नयचटुलेन्द्रियरिपुसञ्चयदलिते
 पविकर्कशकटुजल्पितखलगर्हणचलिते । शिवया सह मम
 चेतसि शशिशेखर निवसञ्छिव० ॥ २ ॥ भवभञ्जन सुररञ्जन
 खलवञ्चन पुरहन् दनुजान्तक मदनान्तक रविजान्तक भग-
 वन् । गिरिजावर करुणाकर परमेश्वर भयहञ्छिव श० ॥ ३ ॥
 शक्रशासन कृतशासन चतुराश्रमविषये कलिविग्रह भवदुर्ग्रह
 रिपुदुर्वलसमये । द्विजक्षत्रियवनिताशिशुदरकम्पितहृदये शिव०
 ॥ ४ ॥ भवसंभवविविधामयपरिपीडितवपुषं दयितात्मज-
 ममताभरकलुपीकृतहृदयम् । कुरु मां निजचरणार्चननिरतं भव
 सततं शिव० ॥ ५ ॥ इति चामरार्थं जयस्तुत्यादि
 शिवस्तोत्रत्रयम् ॥ अथ पञ्चाक्षरषडक्षरशिवस्तुतिः ॥
 नागेन्द्रहाराय त्रिलोचनाय भस्माङ्गरागाय महेश्वराय । देवा-
 धिदेवाय दिगम्बराय तस्मै नकाराय नमःशिवाय ॥ १ ॥
 मातङ्गचर्माम्बरभूषणाय समस्तगीर्वाणगणार्चिताय । त्रैलोक्य-

नाथाय पुरान्तकाय तस्मै मकारा० ॥ २ ॥ शिवामुखाम्भोज-
 विकासनाय दक्षस्य यज्ञस्य विनाशकाय । चन्द्रार्कवैश्वानरलो-
 चनाय तस्मै शिकारा० ॥ ३ ॥ वसिष्ठकुम्भोज्ज्वगौतमादि-
 मुनीन्द्रवन्द्याय गिरीश्वराय । श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय तस्मै
 वकारा० ॥ ४ ॥ यज्ञस्वरूपाय जटाधराय पिनाकहस्ताय
 सनातनाय । नित्याय शुद्धाय निरञ्जनाय तस्मै यकाराय०
 ॥ ५ ॥ इति ॥ ॐकारं विन्दुसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति
 योगिनः । कामदं मोक्षदं चैव ॐकारं तं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
 न जातो न मृतो यश्च क्षयो यस्य न विद्यते । नमन्ति दैवताः
 सर्वे नकारं तं० ॥ २ ॥ महादेवं महावक्त्रं महाध्यानपरा-
 यणम् । महापापहरं देवं मकारं तं० ॥ ३ ॥ शिवात्परतरो
 नास्ति शिवशास्त्रेषु निश्चयः । शमन्ति सर्वपापानि शिकारं०
 ॥ ४ ॥ वाहनं वृषभो यस्य वासुकिः कण्ठभूषणम् । वामे
 शक्तिधरं देवं वकारं तं० ॥ ५ ॥ यत्र तत्र स्थितो देवः
 सर्वव्यापी महेश्वरः । यो गुरुः सर्वदेवानां यकारं तं० ॥ ६ ॥
 ॐकारं कर्मचक्रेषु नकारं नाभिमण्डले । मकारं हृदये देशे
 शकारं कण्ठभूषणम् । वकारं वक्त्रमध्ये तु यकारं ब्रह्मरन्ध्रगम् ॥
 एवं षडक्षरस्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ । शिवलोकमवाप्नोति
 शिवेन सह मोदते ॥ इति षष्ठाक्षरषडक्षरशिवस्तुतिः ॥

अथ शिवनिर्वाणस्तुतिः ॥ क्षमापनस्तुतिश्च ॥

जयत्यऽनन्यसामान्यप्रकृष्टगुणवैभवः । संसारनाटकारम्भ-
निर्वाहनकविः शिवः । ॐ नमः शिवाय भूतभव्यभाविभाव-
भाविने । ॐ नमः शिवाय मातृमानमेयकल्पनाजुषे । ॐ नमः ०
भीमकान्तशान्तशक्तिशालिने । ॐ ० शाश्वताय शङ्कराय शम्भवे ।
ॐ ० निर्निकेतनिःस्वभावमूर्त्तये । ॐ ० निर्विकल्पनिष्प्रपञ्च-
संविदे । ॐ ० निर्विवादनिष्प्रमाणसिद्धये । ॐ ० निर्मलाय
निष्कलाय वेधसे । ॐ ० पार्थिवाय गन्धमात्रसंविदे । ॐ ० षड्-
साद्यसाम्यरस्यतृप्तये ॥ १० ॥ ॐ ० तैजसाय रूपितानिरूपिणे ।
ॐ ० पावनाय सर्वभावसंस्पृशे । ॐ ० नाभसाय शब्दमात्रराविणे ।
ॐ ० निर्गलन्मलव्यपायि पायवे । ॐ ० विश्वसृष्टिसौष्टवैकमेधसे ।
ॐ ० सर्वतः प्रसारिपादसम्पदे । ॐ ० विश्वभोग्यभोगयोग्यपाणये ।
ॐ ० वाचकप्रपञ्चवाच्यवाचिने । ॐ ० नखगन्धसर्वगन्धबन्धवे ।
ॐ ० पुद्गलालिलोकाग्रशालिने ॥ २० ॥ ॐ ० चाक्षुषाय विश्व-
रूपसन्दृशे ॐ ० तद्गुणत्रयविभागभूतये । ॐ ० पौरुषाय भोक्तृ-
दाय मानिने । ॐ ० सर्वतो नियन्तृतानियामिने । ॐ ० कामभे-
दकल्पनोपकल्पिने । ॐ ० किञ्चिदेव वत्सताकरासृजे । ॐ ०-
किञ्चिदेव वेत्तृतोपपादिने । ॐ ० सर्वभोग्यवर्धनोपरागिणे । ॐ ०-
शुद्धविद्यतत्त्वमन्त्ररूपिणे । ॐ ० ह्रस्वयाविकस्वरेशात्मने ॥ ३० ॥
ॐ ० सर्ववित्प्रभो सदाशिवाय ते । ॐ ० वाच्यवाचकादिषड्क-
मित्तये । ॐ ० वर्णमन्त्रसत्पदोपपादिने । ॐ ० पञ्चधा कलाप्र-

पञ्चपञ्चिने । ॐ० सौरजैनबौद्धशुद्धभागिने । ॐ० भक्तिमात्रल-
भ्यदर्शनाय ते । ॐ० सर्वतो गरीयसां गरीयसे । ॐ० सर्वतो
महीयसां महीयसे । ॐ० सर्वतः स्थवीयसां स्थवीयसे । ॐ०-
तुभ्यमस्त्वणीयसामणीयसे ॥ ४० ॥ ॐ० मन्दराद्रिकन्द्राधि-
शायिने । ॐ० जाह्नवीजलोड्वलाभजूटिने । ॐ० भालचन्द्रच-
न्द्रिकाकिरीटिने । ॐ० सोमसूर्यवह्निमात्रनेत्र ते । ॐ० कालकू-
टकण्ठपीठसुश्रिये । ॐ० धर्मरूपपुङ्गवध्वजाय ते । ॐ० भस्मधू-
लिशालिने त्रिशूलिने । ॐ० सर्वलोकपालिने कपालिने । ॐ०-
सर्वदैत्यमर्दिने कपर्दिने । ॐ० नित्यनम्रनाकिने पिनाकिने
॥ ५० ॥ ॐ० नागराजहारिणे विहारिणे । ॐ० शैलजाविलासिने
सुखासिने । ॐ० मन्मथप्रमाथिने पुरपुषे । ॐ० कालदेहदाहयु-
क्तिकारिणे । ॐ० नागकृत्तिवाससेऽप्यऽवाससे । ॐ० भीषणश्म-
शानभूमिवासिने । ॐ० पीठशक्तिपीठकोपपादिने । ॐ० सिद्ध-
मन्त्रयोगिने वियोगिने । ॐ० सर्वदृक्कर्तुर्न्यादिकारिणे । ॐ०-
सर्वतीर्थतीर्थताविधायिने ॥ ६० ॥ ॐ० साङ्गवेदतद्विचारचा-
रवे । ॐ० षट्पदार्थषोडशार्थवादिने । ॐ० सांख्ययोगपाञ्चरा-
त्रपञ्चिने । ॐ० धातृविष्णुशर्वकादिरूपिणे । ॐ० धातृविष्णु
प्रमुखात्मरूपिणे । ॐ० भोग्यदाय भोग्यभोगरूपिणे । ॐ० पा-
रगाय पारणाय मन्त्रिणे । ॐ० पारमार्थपार्थिवस्वरूपिणे । ॐ०-
सर्वमण्डलाधिपत्यशालिने । ॐ० सर्वशक्तिवासनानिवासिने
॥ ७० ॥ ॐ० सर्वतन्त्रवासनारसात्मने । ॐ० सर्वमन्त्रदेवतानि-
योगिने । ॐ० स्वस्थिताय नित्यकर्ममालिने । ॐ० कालकल्प-
कल्पिने सुतल्पिने । ॐ० भक्तकाय सौख्यदाय शम्भवे । ॐ०-
भूर्भुवःस्वरात्मलक्ष्यलक्षिणे । ॐ० शून्यभावशान्तरूपधारिणे ।

ॐ० सर्वभावशुद्धबुद्धिहेतवे । ॐ० सर्वसिद्धिदायिने सुमायिने ।
 ॐ० भक्तिमात्रसंस्तुताय शूलिने ॥ ८० ॥ ॐ नमः शिवाय
 भास्वते । ॐ० भर्ग ते । ॐ० शर्व ते । ॐ० गर्व ते । ॐ० खर्व
 ते । ॐ० पर्व ते । ॐ० रुद्र ते । ॐ० भीम ते । ॐ०
 विष्णवे । ॐ० जिष्णवे । ९० । ॐ० धन्विने । ॐ० खड्गिणे
 ॐ० चर्मिणे । ॐ० वर्मिणे । ॐ० कर्मिणे । ॐ० धर्मिणे ।
 ॐ० भामिने । ॐ० कामिने । ॐ० योगिने । ॐ० भोगिने ।
 ॐ० तिष्ठते । ॐ० गच्छते । ॐ० हेतवे । ॐ० सेतवे । ॐ० सर्वतः ।
 ॐ० सर्वशः । ॐ० सर्वदा । ॐ० सर्वथः १०८ ॥ भव शर्व
 रुद्रहर शंकर भूतपते गिरिश गिरीश भर्ग शशिशेखर नीलगल ।
 त्रिनयन वामदेव गिरिजाधर माररिपो जयजय देवदेव भग-
 वन्भवतेऽस्तु नमः ॥ एतामष्टोत्तरशतनमस्कारसंस्कारपूर्तां
 भूतार्थव्याहृतिनुतिमुदाहृत्य मृत्युञ्जयस्य । कश्चिद्विद्वान्यदिह
 कुशलं सञ्चिनोति स किञ्चित्तेनान्येषां भवति पठतामीप्सितार्थ-
 स्य सिद्धिः । इति व्यासोक्तनिर्वाणस्तुतिः ॥ अथ
 ॥ शिवापराधक्षमापनस्तुतिः ॥ ॐ आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति
 कलुषे मातृकुक्षौ स्थितं मां विष्मूत्रामेध्यमध्ये कथयति नितरां
 जाठरो जातवेदाः । यद्यद्वै तत्र दुःखं व्यथयति विविधं
 शक्यते केन वक्तुं क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः
 श्रीमहादेव शम्भो ॥ १ ॥ बाल्ये दुःखातिरेकान्मललुलितवपुः
 स्तन्यपाने पिपासी नो शक्यश्चेन्द्रियेभ्यो भवगुणजनितैर्जन्तुभिः
 संग्रदष्टः । नानारोगादिदुःखाद्बुद्धनपरवशः शङ्करं न स्मरामि
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः ॥ २ ॥ प्रौढोऽहं यौवनस्थो विषयविषधरैः

पञ्चभिर्मर्मसन्धौ दष्टो नष्टो विवेकात्सुतधनयुवतिस्वादुसौख्ये
निषण्णः । शैवीचिन्ताविहीनः परतपनरतो मानगर्वाधिरूढः
क्षन्तव्यो मे० ॥ ३ ॥ वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विनतिगतमति-
श्चाधिदैवाधिभूतैर्दुःखै रोगैर्वियोगैस्त्वनवसितवपुः श्रौढिहीनोऽ-
तिदीनः । मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमन्नऽलिगणवत् धूर्जटेर्ध्यान-
भ्रष्टः क्षन्तव्यो० ॥ ४ ॥ स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिकृते
नाहतं गाङ्गतोयं पूजार्थं वा कदाचिद्बहुतरगहनात्खण्डबिल्वी-
दलानि । नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धपुष्पै-
स्त्वदर्थं क्षन्तव्यो० ॥ ५ ॥ स्थित्वा पद्मासनेहं प्रणवयुतमरुत्कु-
ण्डलीसूक्ष्ममार्गाच्छान्तिं नीते स्वस्वान्ते प्रकटितविभवं ज्योति-
रूपं पराख्यम् । लिङ्गज्ञैर्ब्रह्मवाक्यैः सकलतनुगतं शङ्करं न
स्मरामि क्षन्तव्यो० ॥ ६ ॥ ध्यात्वा चित्ते शिवाख्यं प्रचुरत-
रुधनं नैव दत्तं द्विजेभ्यो हव्यं ते लक्षसंख्यैर्हुतवहवदने नार्पितं
बीजमन्त्रैः । नो तप्तं गाङ्गतीरे व्रतजपनियमैरुद्रजाप्यैर्न वेदैः
क्षन्तव्यो० ॥ ७ ॥ दुग्धैर्मध्वाज्ययुक्तैर्दधिसितसहितैः स्नापितं
नैव लिङ्गं नो लिप्तं चन्दनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न
प्रसूनैः । धूपैः कर्पूरदीपैर्विविधरसयुतैर्नैव भक्ष्योपहारैः
क्षन्तव्यो० ॥ ८ ॥ नो शक्यं स्मार्तकर्म प्रतिपदगहनं प्रत्य-
भिज्ञातुमीषच्छ्रौतं वाक्यं कथं वा द्विजवरशमदं ब्रह्ममार्गप्र-
दीपम् । ज्ञेयो धर्मो विचारैः श्रवणमनु मया किं निदिध्या-
सितव्यं क्षन्तव्यो० ॥ ९ ॥ नम्रो निःसङ्गशुद्धस्त्रिगुणविरहितो
ध्वस्तमोहान्धकारो नासाग्रे न्यस्तदृष्ट्या विदितभगुणेनैव नेष्टः
कदाचित् । उन्मत्तावस्थया त्वं विगतकलिमले स्वाशये नापि
प्राप्तः क्षन्तव्यो० ॥ १० ॥ चन्द्रोद्भासितशेखरे सरहरे

गङ्गाधरे शंकरे सपैर्भूषितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे ।
 दन्तिवक्त्रसुन्दराम्बरधरे त्रैलोक्यसारे हरे मोक्षार्थं कुरु चित्त-
 वृत्तिमखिलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥ ११ ॥ किंवाऽनेन धनेन
 वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं किंवा पुत्रकलत्रमित्रपशुभि-
 र्देहेन गेहेन किम् । ज्ञात्वैतत् क्षणभङ्गुरं सपदि रे त्याज्यं मनो
 दूरतः स्वात्मस्थं गुरुवाक्यतो भज भज श्रीपार्वतीवल्लभम् ॥ १२ ॥
 आयुर्नश्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं प्रत्यायान्ति
 गताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्भक्षकः । लक्ष्मीस्तोयतरङ्गभ-
 ङ्गचपला विद्युच्चलं जीवितं तस्मान्मां शरणागतं शरणद त्वं रक्ष
 रक्षाधुना ॥ १३ ॥ आत्मा त्वं गिरिजा मतिः सहचराः
 प्राणाः शरीरं गृहं पूजा ते विषयोपभोगरचना निद्रा
 समाधिस्थितिः । सञ्चारः पदयोः प्रदक्षिणविधिः
 स्तोत्राणि सर्वा गिरो यद्यत्कर्म करोमि तत्तदखिलं
 शम्भो तवाराधनम् ॥ १ ॥ ब्रूषे नोत्तरमङ्ग पश्यसि न
 मामेतादृशं दुःखितं विज्ञसि बहुधा कृतां न शृणुषे
 नायासि मन्मानसे । संसारार्णवगर्तमध्यपतितं
 प्रायेण नालम्बसे वाक्क्षुःश्रवणाङ्घ्रिपाणिरहितं त्वा-
 माह सत्यं श्रुतिः ॥ २ ॥ करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं
 वा श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् । विदितमविदितं वा
 सर्वमेतत्क्षमस्व जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शम्भो ॥ १४ ॥
 इति शंकराचार्यकृता शिवापराधक्षमापनस्तुतिः ॥ ॥
 अथ रावणकृतदीनाक्रन्दाख्यशिवक्षमापणम् ॥ ॐ गौरीश्वराय
 भुवनत्रयकारणाय भक्तप्रियाय भवभीतिभिदे भवाय । शर्वाय

दुःखशमनाय वृषध्वजाय रुद्राय कालदहनाय नमः शिवाय ॥ १ ॥
 सर्वेश्वरत्वे सति भस्मशायिने ह्युमापतित्वे सति चोर्ध्वरेतसे ।
 विवेशभृत्ये सति चर्मवाससे निवृत्तरागाय नमस्तपस्विने ॥ २ ॥
 ॐकारेण विहीनस्य नित्यमुद्विगचेतसः । तापत्रयाग्निमस्य
 त्राणं कुरु महेश्वर ॥ ३ ॥ कायपोषणसक्तस्य रोगशोकाकुलस्य
 च । भवार्णवनिमग्नस्य त्राणं ० ॥ ४ ॥ मदनोरगदष्टस्य क्रोधा-
 ग्निज्वलितस्य च । लोभमोहादिसक्तस्य त्राणं ० ॥ ५ ॥ तृष्णा-
 भृङ्गलया नाथ बद्धस्य भवपञ्जरे । कृपार्द्रदीनचित्तस्य त्राणं ०
 ॥ ६ ॥ भटैर्नानाविधैर्वैरैर्यमस्याज्ञाविधायकैः । तां दिशं
 नीयमानस्य त्राणं ० ॥ ७ ॥ दुष्टस्य नष्टचित्तस्य श्रेष्ठमार्गोज्झि-
 तस्य च । अनाथस्य जगन्नाथ त्राणं ० ॥ ८ ॥ संसारपाश-
 दृढबन्धनपीडितस्य मोहान्धकारविषमेषु निपातितस्य । कामा-
 दितस्य भयरागखलीकृतस्य दीनस्य मे कुरु दयां परलोकनाथ
 ॥ ९ ॥ दीनोऽसि मन्दधिषणोऽसि निराश्रयोऽसि दासोऽसि
 साधुजनतापरिवर्जितोऽसि । दुष्टोऽसि दुर्भगतमोऽसि गतत्रपोऽसि
 धर्मोऽज्झितोऽसि विकलोऽसि कलङ्कितोऽसि ॥ १० ॥ भीतोऽसि
 भङ्गुरतमोऽसि भयानकोऽसि शंकाशतव्यतिकराकुलचेतनोऽसि ।
 रागादिदोषनिकरैर्मुखरीकृतोऽसि सत्यादिशौचनियमैः परि-
 वर्जितोऽसि ॥ ११ ॥ जन्माटवीभ्रमणमारुतखेदितोऽसि नित्या-
 मयोऽस्म्यऽशरणोऽस्म्यऽसमञ्जसोऽसि । आशानिरङ्कुशपिशाचि-
 कयादितोऽसि हास्योऽसि हा पशुपते शरणागतोऽसि ॥ १२ ॥
 हा हतोऽसि विनष्टोऽसि दष्टोऽसि चपलेन्द्रियैः । भवार्णवनिम-
 ग्नोऽसि किं त्रातुं मम नार्हसि ॥ १३ ॥ यदि नासि महापापी

यदि नास्मि भयातुरः । यदि नेन्द्रियसंसक्तस्तत्कोर्यः शरणे
मम ॥ १४ ॥ आर्तो मत्सदृशो नान्यस्त्वतो नान्यः कृपापरः ।
तुल्य एवावयोर्योगः कथं नाथ न पाहि माम् ॥ १५ ॥ आक-
र्णयाऽशु कृपणस्य वचांसि सम्यक् लब्धोसि नाथ बहुभिर्ननु
जन्मवृन्दैः । अद्य प्रभो यदि दयां कुरुषे न मे त्वं लक्षः परं
कथय कं शरणं व्रजामि ॥ १६ ॥ द्वेष्ट्योहं सर्वजन्तूनां बन्धूनां
च विशेषतः । सुहृद्वर्गस्य सर्वस्य किमन्यत्कथयामि ते ॥ १७ ॥
मातापितृविहीनस्य दुःखशोकातुरस्य च । आशापाशनिबद्धस्य
रागद्वेषयुतस्य च ॥ १८ ॥ देवदेव जगन्नाथ शरणागतवत्सल ।
नान्यस्मातास्ति मे कश्चित्त्वद्वते परमेश्वर ॥ १९ ॥ भीतोस्मि
कालवशगोस्मि निराश्रयोस्मि खिन्नोस्मि दुःखजलधौ पतितोस्मि
शम्भो । आर्तोस्मि मोहपटलेन समावृतोस्मि त्वां चन्द्रचूड
शरणं समुपागतोस्मि ॥ २० ॥ आशिखान्तं निमग्नोस्मि दुस्तरे
भववर्दमे । प्रसीद कृपया शम्भो पादाग्रेणोद्धरस्व माम् ॥ २१ ॥
श्रुत्वा मे भवभीतस्य भगवन्करुणा गिरः । तथा कुरु यथा भूयो
न बाधन्ते भवापदः ॥ २२ ॥ समयशतविलुप्तं भक्तिहीनं
कुचैलं मलिनवसनगात्रं निर्दयं पापशीलम् । रविजभ्रुकुटिभीतं
रोगिणं प्राप्तदुःखं खलजनपरिभूतं रक्ष मां सर्वशक्ते ॥ २३ ॥
आपन्नोस्मि शरण्योसि सर्वावस्थासु सर्वदा । भगवंस्त्वां प्रपन्नोस्मि
रक्ष मां शरणागतम् ॥ २४ ॥ जातस्य जायमानस्य गर्भस्थ-
स्यापि देहिनः । माभूत्तत्र कुले जन्म यत्र शम्भुर्न दैवतम्
॥ २५ ॥ शङ्करस्य च ये भक्ताः शान्तास्तद्गतमानसाः । तेषां
दासस्य दासोहं भूयां जन्मनि जन्मनि ॥ २६ ॥ नमस्कारा-

दिसंयुक्तं शिवइत्यक्षरद्वयम् । जिह्वाग्रे वर्तते यस्य सफलं तस्य जीवितम् ॥ २७ ॥ यत्कृतं यत्करिष्यामि तत्सर्वं न मया कृतम् । त्वया कृतं तु फलभुक्त्वमेव परमेश्वर ॥ २८ ॥ यदक्षर-
पदभ्रष्टं मात्राहीनं च यद्वतम् । मया दासेन विज्ञप्तं क्षम्यतां परमेश्वर ॥ २९ ॥ इति श्रीरावणकृता दीनाक्रन्दनस्तुतिः ॥

अथ कैवल्योपनिषत् ॥

ॐ अथाश्वलायनो भगवन्तं परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच ।
अधीहि भगवन् ! ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां
निगूढाम् । ययाऽचिरात्सर्वपापं विपोह्य परात्परं पुरुषं याति
विद्वान् ॥ तस्मै स होवाच पितामहश्च श्रद्धाभक्तिध्यानयो-
गादऽवेहि । न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्व-
मानशुः ॥ परेण नाकं निहितं गुहायां विश्राजदेतद्यतयो वि-
शन्ति । वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्ध-
सत्त्वाः ॥ ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे ॥
विविक्तदेशे च सुखासनस्थः शुचिः समग्रीवशिरःशरीरः ।
अत्याश्रमस्थः सकलेन्द्रियाणि निरुद्ध्य भक्त्या स्वगुरुं प्रणम्य ॥
हृत्पुण्डरीके विरजं विशुद्धं विचिन्त्य मध्ये विशदं विशोकम् ।
अचिन्त्यमऽव्यक्तमनन्तरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिम् ॥
तथादिमध्यान्तविहीनमेकं विशुं चिदानन्दस्वरूपमद्भुतम् ।
उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ॥
ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् ॥

स ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोक्षरः परमः खराद् । स एव विष्णुः
 स प्राणः स कालोग्निः स चन्द्रमाः ॥ स एव सर्वं यद्धूतं यच्च
 भव्यं सनातनम् । ज्ञात्वा तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्था विमु-
 क्तये ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । संपश्यन्ब्रह्म
 परमं याति नान्येन हेतुना ॥ आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं
 चोत्तरारणिम् । ज्ञाननिर्मथनाभ्यासात्पाशं दहति पण्डितः ॥
 स एव मायापरिमोहितात्मा शरीरमास्थाय करोति सर्वम् ।
 स्त्रियान्नपानादिविचित्रभोगैः स एव जाग्रत्परितृप्तिमेति ।
 स्वप्ने स जीवः सुखदुःखभोक्ता स्वमायया कल्पितविश्वभोगे ।
 सुषुप्तिकाले सकले प्रलीने तमोभिभूतः सुखरूपमेति ॥ पुनश्च
 जन्मान्तरकर्मयोगात्स एव जीवः स्वपिति प्रबुद्धः । पुरत्रये
 क्रीडति यश्च जीवस्ततस्तु जातं सकलं विचित्रम् ॥ आधार-
 मानन्दमखण्डबोधं यस्मिंल्लयं याति पुरत्रयं च ॥ एतस्माज्जायते
 प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी
 विश्वस्य धारिणी ॥ यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वस्याऽयतनं
 महत् । सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥ जाग्र-
 त्सुषुप्तसुषुप्त्यादिप्रपञ्चं यत्प्रकाशते । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा
 सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥ त्रिषु धामसु यद्भोग्यं भोक्ता भोगश्च यो
 भवेत् । तेभ्यो विलक्षणः साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः ॥
 मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् । मयि सर्वं लयं
 याति तद्ब्रह्माद्रयमस्म्यहम् ॥ अणोरणीयानहमेव तद्वन्महानहं
 विश्वमिदं विचित्रम् । पुरातनोऽहं पुरुषोऽहमीशो हिरण्यमयोऽहं
 शिवरूपमस्मि ॥ अपाणिपादोऽहमचिन्त्यशक्तिः पश्याम्यऽचक्षुश्च

भृणोम्यऽकर्णः । अहं विजानामि विविक्तरूपो नचास्ति वेत्ता
मम चित्सदाहम् ॥ वेदैरनेकैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वेदविदेव
चाहम् ॥ न पुण्यपापे मम नास्ति नाशो न जन्मदेहेन्द्रियबु-
द्धिरस्ति । न भूमिरापो मम वह्निरस्ति नचानिलो मेस्ति नचाम्बरं
च ॥ एवं विदित्वा परमात्मरूपं गुहाशयं निष्कलमद्वितीयम् ।
समस्तसाक्षिं सदसद्विहीनं प्रयाति शुद्धं परमात्मरूपम् ॥ यः
शतरुद्रियमधीते सोऽग्निपूतो भवति । सुरापानात्पूतो भवति
ब्रह्महत्यायाः पू० सुवर्णस्तेयात्पू० अकृत्यकृत्यात्पू० ॥ तस्मादऽ-
विमुक्तमात्माश्रितो भवत्यऽत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत् अनेन
ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवनाशनम् । तस्मादेवं विदित्वैनं कैवल्यं
फलमश्नुते कैवल्यं फलमश्नुते ॥ इत्यथर्ववेदे कैवल्योपनिषत् ॥ *

अथ शिवपूजा प्रारभ्यते ।

‘अस्य श्री आसनशोधनमंत्रस्य मेरुपृष्ठकपिः, सुतलं छन्दः,
कूर्मो देवता आसनशोधने विनियोगः । ग्रीं पृथिव्यै आधारशक्त्यै
समालभनं गन्धोनमः अर्घोनमः पुष्पं नमः । पृथिव त्वया धृता
लोका देवि त्वं विष्णुना धृता । त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु
चासनम् ॥ “नमस्कार करना” ॥ शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं
चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभिप्रेता-
र्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरैरपि । सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै गणाधिपतये
नमः ॥ कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम् । सदा
रमन्तं हृदयारविन्दे भवं भवानीसहितं नमामि ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरु-

विष्णुर्गुरुः साक्षान्महेश्वरः । गुरुरेव जगत्सर्वं तस्मै श्रीगुरवे
 नमः ॥ गुरवे नमः परमगुरवे नमः परमेष्ठिने गु० परमाचार्याय
 नमः आद्यसिद्धिभ्यो नमः ॥ “न्यास करना” ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः,
 न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि अनामिकाभ्यां
 नमः, वा कनिष्ठिकाभ्यां नमः, य करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥
 “इति करन्यासः” ॥ “अथ षडङ्गन्यासः” ॥ ॐ हृदयाय नमः,
 न शिरसे स्वाहा, मः शिखायै वौषट्, शि कवचाय हुं, वा नेत्र-
 त्रयाय वौषट्, य अस्त्राय फट् ॥ “चारों तरफ तिलें फेंकना” ॥
 अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः । ये भूता विघ्नक-
 र्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ प्राणायामः ॥ “मुख और पैरों को
 पानीसे छडकना” तीर्थे स्तेयं तीर्थमेव समानानां भवति मानः
 शंस्यो अरुरुषो धूर्तिः प्राणइ मर्त्यस्य रक्षाऽणो ब्रह्मणस्पते ॥
 “पवित्र धारना” वसोः पवित्रमसि शतधारं वसूनां पवित्रमसि
 सहस्रधारमयक्ष्मा वः प्रजया संसृजामि रायस्पोषेण बहुला भ-
 वन्ति ॥ “अपने आपको गन्धादिक लगाना” ॥ स्वात्मने शिव-
 स्वरूपाय समालभनं गन्धो नमः अर्घो नमः पुष्पं नमः ॥ “दीप
 को” स्वप्रकाशो महादीपः सर्वतस्तिमिरापहः । प्रसीद् मम
 गोविन्द दीपोयं परिकल्पितः ॥ “धूप को” ॥ वनस्पतिरसो
 दिव्यो गन्धाढ्यो गन्धवत्तमः । आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोयं
 परिकल्पितः ॥ “सूरजको” ॥ नमो धर्मनिधानाय नमः स्वकृत-
 साक्षिणे । नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमोनमः ॥ “पानी
 छोडना” ॥ यत्रास्ति माता न पिता न बन्धुर्भ्रातापि नो यत्र
 सुहृज्जनश्च । न ज्ञायते यत्र दिनं न रात्रिस्तत्रात्मदीपं शरणं प्र-

पद्ये ॥ आत्मने शिवस्वरूपाय दीपधूपसङ्कल्पात्सिद्धिरस्तु दी-
पोनमः धूपोनमः ॥ ॐ तत्सद्ब्रह्माऽद्यतावत्तिथावऽद्याऽमुकमा-
सस्याऽमुकपक्षस्य तिथावऽमुकायामाऽत्मनो वाङ्मनःकायोपार्जि-
तपापनिवारणार्थं श्रीसदाशिवग्रीत्यर्थममुककामनासिद्ध्यर्थं भ-
वायदेवाय, शर्वायदेवाय, रुद्रायदेवाय पशुपतयेदेवाय उग्रा-
यदेवाय भीमायदेवाय महादेवाय ईशानायदेवाय पार्वतीसहि-
ताय परमेश्वराय दीपोनमः धूपोनमः ॥ अपसव्येन । पित्रे पि-
तामहाय प्रपितामहाय इत्यादिभ्यः दीपःस्वधा धूपःस्वधा ॥
सव्येन ॥ “विष्टरसहितपानी में तिन वार फूल और गन्ध
छोडना” ॥ संवः सृजामि हृदयं संसृष्टं मनो अस्तुवः ॥ १ ॥
संसृष्टास्तन्वः सन्तुवः संसृष्टः प्राणो अस्तुवः ॥ २ ॥ संय्यावः
प्रियास्तन्वः संप्रिया हृदयानि वः । आत्मा वो अस्तु संप्रियः
संप्रियास्तन्वो मम ॥ ३ ॥ “वह पानी देव पर छोडना” ॥
अश्विनोः प्राणस्तौ ते प्राणन्दत्तां तेन जीव मित्रावरुणयोः प्रा-
णस्तौ ते प्राणं दत्तां तेन जीव बृहस्पतेः प्राणः स ते प्राणं द-
त्तात्तेन जीव ॥ “देव को न्यास करना” ॥ ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः
इत्यादि ॥ “पृच्छा पडना” तन्महेशाय विद्महे वाग्विशुद्धाय धीमहि
तन्नः शिवः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ तत्सद्ब्रह्माऽद्यातावत् ० । भवस्य-
देवस्य शर्वस्यदेवस्य रुद्रस्य देवस्य पशुपतेर्देवस्य उग्रस्य देवस्य
भीमस्य देवस्य महादेवस्य ईशानस्य देवस्य पार्वतीसहितस्य परमे-
श्वरस्य अर्चामहं करिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ यवान्विकीर्य ॥ “आसन
देना” ॥ विश्वेश्वर महादेव राजराजेश्वरेश्वर । आसनं दिव्यमी-
शान दास्येहं परमेश्वर ॥ भवस्यदेवस्य ० इदमासनं नमः ॥

“आवाहन करना” ॥ भवाय देवाय० युष्मान्वः पूजयामि ॐ पू-
जय । भवं देवं सर्वदेवं रुद्रदेवं पशुपतिदेवं उग्रदेवं भीमदेवं महादेवं
ईशानदेवं पार्वतीसहितपरमेश्वरं आवाहयिष्यामि ॐ आवाहय ॥
आयाहि भगवच्छम्भो सर्वेश गिरिजापते । प्रसन्नो भव देवेश
नमस्तुभ्यं हि शंकर ॥ लिङ्गेत्र भक्तदयया क्षणमात्रमेकं स्थानं वि-
धाय भव मद्विहितां पुरारे । सर्वेश विश्वमय हृत्कमलाधिरूढः
पूजां गृहाण भगवन्भव मेघ तुष्टः ॥ भूमेर्जलात् पवनादन-
लाद्विमांशोरुष्णांशुतोहृदयतो गगनात्समेत्य । लिङ्गेत्र सन्म-
णिमये मदनुग्रहार्थं भक्त्यैकलभ्य भगवन्कुरु सन्निधानम् ॥ भ-
गवन्पार्वतीनाथ भक्तानुग्रहकारक । असदयानुरोधेन सन्नि-
धानं कुरु प्रभो ॥ ३ ॥ इत्याहूय तु गायत्रीं त्रिः समुच्चार्य त-
त्त्ववित् । मनसा चिन्तितैर्द्रव्यैर्देवमात्मनि पूजयेत् ॥ तेजोरूपं
ततः क्षिप्वा प्रतिमायां पुनर्यजेत् ॥ प्राणायामः ॥ पाद्यार्थे उ-
दकं नमः ॥ “पानी हाथसे पात्र में वापस छोडना” ॥ शन्नो-
देवीरमिष्टम आपो भवन्तु पीतये, शंख्योरभिस्रवन्तु नः ॥ “यह
द्रव्य उसमें छोडना” लाजाश्च कुङ्कुमं चैव सर्वौषधिसमन्वितम् ।
दर्भाकुरं जलं चैव पश्चाङ्गं पाद्यलक्षणम् ॥ भगवन्तः पाद्यं
॥ २ ॥ महादेव महेशान महानन्द परात्पर । गृहाण पाद्यं महत्तं
पार्वतीसहितेश्वर । भवाय देवाय० पाद्यं नमः ॥ “पाद्यशेष छो-
डना” ॥ पुनः शन्नो देवी० ॥ “यह द्रव्य छोडना” आपः क्षीरं
कुशाग्राणि घृतं च दधि तण्डुलाः । यवाः सिद्धार्थकाश्चेति
अर्घ्यमष्टाङ्गमुच्यते । भगवन्तोऽर्घ्यं ॥ २ ॥ त्र्यम्बकेश सदाधार
विपदां प्रतिघातक । अर्घ्यं गृहाण देवेश सम्पत्सर्वार्थसाधक ॥

भवदेव शर्वदेव रुद्रदेव पशुपते देव उग्रदेव भीमदेव महादेव
ईशानदेव पार्वतीसहितपरमेश्वर इदं वोऽर्घ्यं नमः ॥ त्रिपुरान्तक
दीनार्तिनाश श्रीकण्ठ तुष्टये । गृहाणाचमनं देव पवित्रोदकक-
ल्पितम् ॥ भवाय देवाय० आचमनीयं नमः ॥ त्रिकालकालका-
लेश संहारकरणोद्यतास्नानं तीर्थाहृतैस्तोयैर्गृहाण परमेश्वर ॥ भवाय
देवाय० मन्त्रस्नानीयं नमः ॥ पानीयान्तरितैः पयोदधिघृतैः क्षौद्रे-
क्षुभिः सौषधैर्व्रीह्यङ्गिः कुसुमोदकैः फलजलैः सिद्धार्थलाजोदकैः ।
गन्धाङ्गिः शुभहेमरत्नसलिलैरित्थं सदा चोत्तमैर्दद्यात्पञ्चदशा-
म्बुना सह महास्नानानि शम्भोः क्रमात् ॥ असंख्याताः सह-
स्राणि ये रुद्रा अधि भूम्याम् । तेषां सहस्रयोजनेव धन्वानि
तन्मसि ॥ १ ॥ येऽस्मिन्महत्पुण्येऽन्तरिक्षे भवा अधि । तेषां
सह० ॥ २ ॥ ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवं रुद्रा उपाश्रिताः ।
तेषां० ॥ ३ ॥ ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमा-
चराः । तेषां० ॥ ४ ॥ ये वनेषु शिल्पिश्चरा नीलग्रीवा विलो-
हिताः । तेषां० ॥ ५ ॥ येऽन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो
जनान् । तेषां० ॥ ६ ॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासः क-
पर्दिनः । तेषां० ॥ ७ ॥ ये पथीनां पथि रक्षय ऐडमृदाय
व्युधः । तेषां० ॥ ८ ॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सूकावन्तो नि-
षङ्गिणः । तेषां० ॥ ९ ॥ य एतावन्तो वा भूयांसो वा दिशो
रुद्रा वितिष्ठिरे । तेषां० ॥ १० ॥ ॐ नमो अस्तु रुद्रभ्यो ये
दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रती-
चीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमो अस्तु ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दधामि ॥ १ ॥ ॐ नमो अस्तु
३ बहु० स्तो०

रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो दश० ॥२॥ ॐ नमो
 अस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवस्तेभ्यो० ॥३॥ भवाय
 देवाय० पञ्चदशस्नानानि नमः ॥ ॐ नमो देवेभ्यः “कण्ठो-
 पवीती” स्वाहा ऋषिभ्यः । “अपसव्येन” । स्वधा पितृभ्यः
 “सव्येन” आत्रहस्तम्बपर्यन्तं ब्रह्माण्डं सचराचरं जगत्तृप्यतु
 ॥३॥ एवमस्तु ॥ “फिर पात्रमें पानी ‘ॐ नमः शिवाय’ इस मन्त्रसे
 सात बार मंत्रित करके अपने माथेतक लेके अमृतसे भराहुआ
 ध्यान करके देवके सिरपर छोडना । इह मन्त्रगुडक कहते
 हैं” ॥ “आरात्रिका निकालना” गृह्णन्तु भगवद्भक्ता भूताः प्रा-
 सादवाह्यगाः । पञ्चभूताश्च ये भूतास्तेषामनुचराश्च ये । ते तृप्यन्तु
 चौषद् ॥ “देवके पादोंका पानी नेत्रोंके मलना” ॥ भगवस्य
 हृदयं लिङ्गं लिङ्गस्य हृदयं भगः । तस्मै ते भगलिङ्गाय उमारु-
 द्राय वै नमः ॥ उत्तिष्ठ भगवच्छम्भो उत्तिष्ठ गिरिजापते ।
 उत्तिष्ठ त्रिजगन्नाथ त्रैलोक्ये मङ्गलं कुरु ॥ “शम्भू बिठाने
 जगाह फूल छोडछोड कर पडना” आसनाय नमः पद्मा-
 सनाय नमः । वृषभासनाय नमः ज्ञानासनाय नमः ॥ किमा-
 सनं ते वृषभासनाय किं भूषणं वासुकिभूषणाय । विजेशभृत्याय
 किमस्ति देयं प्रागीश किं ते वचनीयमस्ति ॥ “महिम्नः
 पारस्तोत्र पढ़त हुई देवको अनुलेपन चन्दनादिद्रव्योंसे
 करना” ॥ “वस्त्र पहनना” ॥ कालाग्निरुद्र सर्वज्ञ वरदाभय-
 दायक । वस्त्रं गृहाण देवेश दिव्यवस्त्रोपशोभित । भवाय दे-
 वाय० वस्त्रं परिकल्पयामि नमः । “जन्यो पहनना” ॥ सुव-
 र्णतारैरचितं दिव्ययज्ञोपवीतकम् । नीलकण्ठ मया दत्तं गृहाण

मदनुग्रहात् । भवाय दे० यज्ञोपवीतं परिकल्पयामि नमः ॥
 “गन्ध चडाना” ॥ सर्वेश्वर जगद्वन्द्व दिव्यासनसुसंस्थित ॥
 गन्धं गृहाण देवेश दिव्यगन्धोपशोभितम् । भवाय० समाल-
 भनं गन्धो नमः । “अक्षत और फूल चडाना” ॥ सदाशिव
 शिवानन्द प्रधानकरणेश्वर । पुष्पाणि विल्वपत्राणि विचित्राणि
 गृहाण मे ॥ भवाय दे० । अनन्ताय नमः । सूक्ष्माय शिवोत्त-
 माय एकनेत्राय एकरुद्राय त्रिमूर्तये श्रीकण्ठाय शिखण्डिने
 नन्दिने महाकालाय नमः ॥ अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागत-
 वत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ गणपतये
 नमः वृषभाय कुमाराय अम्बिकायै चण्डेश्वराय नमः । अभीष्ट०
 द्वितीयावर० ॥ इन्द्राय वज्रहस्ताय अग्नये शक्तिहस्ताय यमाय द-
 ण्डहस्ताय नैर्ऋतये खड्गहस्ताय वरुणाय पाशहस्ताय वायवे ध्वज-
 हस्ताय कुबेराय गदाहस्ताय ईशानाय त्रिशूलहस्ताय ब्रह्मणे पद्मह-
 स्ताय विष्णवे चक्रहस्ताय नमः ॥ अभीष्ट० तृतीयाव० ॥ जयायै
 नमः विजयायै सुभगायै दुर्भगायै जयन्त्यै कुहिन्यै अपरा-
 जितायै कराल्यै नमः ॥ अभीष्टसि० चतुर्थी ॥ सूर्याय नमः
 चन्द्रमसे भौमाय बुधाय बृहस्पतये शुक्राय शनैश्वराय राहवे
 केतवे ॥ अभीष्ट० पञ्चमा० ॥ अनन्तनागराजाय नमः वासु-
 किनाय० तक्षकना० पद्म० महापद्म० काकोट० शङ्खपाल०
 कुलिक० । अभीष्ट० षष्ठमाव० । वज्राय फट् नमः शक्तये फ०
 दण्डाय० खड्गाय० पाशाय० ध्वजाय० गदायै० त्रिशूलाय०
 पद्माय० चक्राय फट् नमः । अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागत-
 वत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं सप्तमावरणार्चनम् ॥ शिवाय

पार्थिवेश्वरचिन्तामणये सपरिवाराय सानुचराय अर्घ्यो नमः
 पुष्पं नमः ॥ “धूप चडाना” ॥ महादेव मृडानीश जगदीश
 निरञ्जन । धूपं गृहाण देवेश साज्यं गुग्गुलुकल्पितम् ॥
 भवाय० धूपं परिकल्पयामि नमः ॥ “रत्नदीप चडाना” ॥
 हिरण्यवाहो सेनानीरोषधीनां पते शिव । दीपं गृहाण कर्पूर-
 कपिलाज्यत्रिवर्तिकम् । भवाय० रत्नदीपं परिकल्पयामि नमः ॥
 मयूरपुच्छैर्देवेश शुभ्रैश्चामरकैस्तथा । ध्वजं छत्रं वीजनं च
 गृहाण परमेश्वर ॥ “जय सर्वेति चामरस्तोत्रों को पडके” ।
 भवाय० चामरं परिकल्पयामि नमः ॥ “आईना दिखाना” ॥
 यस्य दर्शनमात्रेण विश्वं दर्पणविम्बवत् । तस्मै ते परमेशाय
 मकुरं कल्पयाम्याहम् ॥ भवाय० आदर्शं परिकल्पयामि
 नमः ॥ एताभ्यो देवताभ्यः दीपो नमः धूपो नमः ॥ शिवस्य
 सानुचरस्याऽर्घ्यदानाद्यऽर्चनविधिः सर्वः परिपूर्णोस्तु ॥ “मधु-
 पर्क देना” ॥ क्षीराज्यमधुसंमिश्रं शुभ्रदध्नासमन्विम् । षड्रसैश्च
 समायुक्तं गृहाणान्नं निवेदये । भवाय० चरुं परिकल्पयामि
 नमः ॥ “फूलेंक अञ्जलि चडावना” ॥ हर विश्वाखिलाधार
 निराधार निरुपय । पुष्पाञ्जलिमिमं शम्भो गृहाण वरदो
 भव ॥ भवाय० पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि नमः ॥ “फल चडाना” ॥
 राजराजाभिदेवेश निराधार निरास्पद । फलं गृहाण महत्तं
 नारिकेलादिकं शुभम् । भवाय० फलं समर्पयामि नमः ॥
 “ताम्बूल चडाना” ॥ शाश्वतात्मन्महानन्द मदनान्तक
 धूर्जटे । गृहाण पूगताम्बूलदलपत्रादिसंयुतम् । भवाय० ताम्बूलं
 परि० ॥ “आध प्रक्रम देना” ॥ यानि कानि च पापानि

ब्रह्महत्यादिकानिच । तानि सर्वाणि नश्यन्ति शिवस्यार्धप्र-
 दक्षिणात् “षडक्षरपञ्चाक्षर स्तोत्र पडके अष्टाङ्ग प्रणाम
 देना” ॥ मृडानीशाद्य मे सर्वानऽपराधानऽनेकशः । क्षम स्वामि-
 न्प्रणामं मे गृहाणाष्टाङ्गसंयुतम् ॥ उभाभ्यां जानुभ्यां पाणिभ्यां
 शिरसा उरसा मनसा वचसा च नमस्कारं करोमि नमः ॥ अन्नं
 नमः २ आज्यं २ अद्यदिनेऽद्य यथासङ्कल्पात्सिद्धिरस्तु अन्न-
 हीनं क्रियाहीनं विधिहीनं द्रव्यहीनं मन्त्रहीनं च यद्गतं तत्सर्व-
 मऽच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ शन्नो देवी० ॥ भवाय०
 अपोशानं नमः ॥ पुनः शन्नो देवी० ॥ भवाय० दक्षिणायै
 तिलहिरण्यरजतनिष्कर्णं ददानि ॥ एता देवताः सदक्षिणाऽनेन
 प्रीयन्तां प्रीताः सन्तु ॥ “नैवेद्य देना” ॥ अमृतेशमुद्रयाऽमृ-
 तीकृत्याऽमृतमस्तु अमृतायतां नैवेद्यं सावित्राणि सावित्रस्य
 देवस्यत्वा सवितुः प्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामादधे ।
 भवाय० नमो नैवेद्यं निवेदयामि नमः ॥ आकाशमातृभ्यो
 बलिं नमः समालभनं गन्धो नमः ॥ अर्घो नमः ॥ पुष्पं नमः ॥
 कर्पूरगौरं० भवाय० फलादि समर्पयामि नमः ॥ क्षां क्षेत्राधि-
 पतयेऽन्नं नमः रां राष्ट्राधिपतयेऽन्नं नमः सर्वाभयवरप्रदं मयि
 पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु ॥ “नित्यकर्म करके पृच्छा करना” ॥
 तन्महेशाय विद्महे वाग्विशुद्धाय धीमहि तन्नः शिवः प्रचो-
 दयात् ३ । ॐ तत्सद्ब्रह्माऽद्य तावत्० भवस्य देवस्य० अच्छिद्रं
 सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ एताभ्यो देवताभ्यो यवोदकं नम
 उदकतर्पणं नमः ॥ आपन्नोसि शरण्योसि सर्वाऽवस्थासु सर्वदा ।
 भगवंस्त्वां प्रपन्नोसि रक्ष मां शरणागतम् । क्षमापणनिर्वाण-

स्तोत्रादि पठित्वा । आह्वानं नैव जानामि नैव जानामि पूजनम् ।
 पूजाभागं न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर । उभाभ्यामिति अष्टाङ्ग-
 प्रणामं करोमि नमः ॥ “तर्पण करना” नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्व-
 ग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधिभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये
 नमो विष्णवे बृहते कृणोमि । इत्येतासामेव देवतानां सलोकतां
 सायुज्यं सार्ष्टिं सामीप्यमाप्नोति य एवं विद्वान् स्वाध्याय-
 मधीते ॥ पूजितोसि मया भक्त्या भगवन्निरिजापते । सगौरीको
 मम स्वान्तं विश विश्रान्तिहेतवे ॥ मनस्यान्तर्गतं मन्त्रं मन्त्र-
 स्यान्तर्गतं नमः । मनोमन्त्रमयं दिव्यमेकपुष्पं शिवार्चनम् ॥
 इति शिवपूजा सम्पूर्णा ॥

अथ गणेशस्तवराजः ॥

ॐ विघ्नेशो नः स पायाद्विहृतिषु जलधिं पुष्कराग्रेण पीत्वा
 यस्मिन्नुद्धृत्य हस्तं वमति तदऽखिलं दृश्यते व्योम्नि देवैः ।
 काप्यम्भः कापि विष्णुः कचन कमलभूः काप्यऽनन्तः कच
 श्रीः काप्यौर्वः कापि शैलः कचन मणिगणः कापि नक्रादिस-
 त्वाः ॥ निर्विघ्नविश्वनिर्माणसिद्धये यदनुग्रहम् । मन्ये स वत्रे
 धातापि तस्मै विघ्नजिते नमः ॥ सर्गारम्भेऽप्यजाताय बीजरूपेण
 तिष्ठते । धात्रा कृतप्रणामाय गणाधिपतये नमः ॥ गणेशाय नमः
 प्रह्ववाञ्छिताम्बुजभानवे । सितदंष्ट्राङ्कुरस्फीतविघ्नौघतिमिरे-
 न्दवे ॥ प्रणमाम्यजमीशानं योगशास्त्रविशारदम् । निःशेषगणवृ-
 न्दस्य नायकं सुविनायकम् ॥ “श्रीब्रह्मोवाच” ॥ भगवञ्छ्रो-
 तुमिच्छामि विस्तरेण यथायथम् । स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं

च विशेषतः ॥ “श्रीनन्दिकेश्वर उवाच” ॥ स्तवराजस्य
 माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि समासतः ॥ शृणुष्ववावहितो भूत्वा सर्व-
 सिद्धिकरं परम् । कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् ॥
 ते तरन्ति महाघोरं संसारं कामवर्जिताः ॥ सकृच्च जप्त्वा स्तवरा-
 जमुत्तमं तरत्यशेषं भवपाशपञ्जरम् । विमुच्यते संसृतिसागरा-
 न्नरो विभूतिमाप्नोति सुरैः सुदुर्लभम् ॥ यत्फलं लभते जप्त्वा
 स्वरूपं चापि यादृशम् । यः प्रातरुत्थितो विद्वान्ब्राह्मे वापि
 मुहूर्तके । विषुवायनकालेषु पुण्ये वा समयान्तरे ॥ सर्वदा वा
 जपञ्जन्तुः स्तवराजं स्तवोत्तमम् । यत्फलं लभते मर्त्यः तच्छृ-
 णुष्व चतुर्मुख ॥ गङ्गाप्रवाहवत्तस्य वाग्विभूतिर्विजृम्भते ॥
 बृहस्पतिसमो बुद्ध्या पुरन्दरसमः श्रिया । तेजसादित्यसङ्काशो
 भार्गवेण समो नये ॥ धनदेन समो दाने तथा वित्तपरिग्रहे ।
 धर्मराजसमो न्याये शिवभक्तो मया समः ॥ प्रतापे वह्निसं-
 काशः प्रसादे शशिना समः । बलेन महता तुल्यो भवता
 ब्रह्मवर्चसे ॥ सर्वतत्त्वार्थविज्ञाने मयापि समतां व्रजेत् । एवमे-
 तत्रिसन्ध्यं वै जपन्स्तवमनुत्तमम् ॥ सर्वान्कामान्नरः प्राप्य
 भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् । सशरीरः सुरेन्द्रस्य पदं न्यस्यति
 मूर्धनि ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं भुक्त्वा भोगान्सुपुष्कलान् ।
 अक्षयो वीतशोकश्च निरातङ्को निरामयः ॥ जरामरणनिर्मुक्तो
 वेदशास्त्रार्थकोविदः । सिद्धचारणगन्धर्वदेवविद्याधरादिभिः ॥
 संस्तूयमानो मुनिभिः शंस्यमानो दिनेदिने । विचरत्यऽखिलां-
 ल्लोकान्वन्धुवर्गैः समं नरः ॥ एवं चिराय निर्वाह्य देवस्यानुचरो-
 भवेत् । स्तवराजं सकृज्जप्त्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ सर्वसिद्धि-

मवाप्नोति पुनात्यासप्तमं कुलम् । नाशयेद्विघ्नसंघातांस्तेन
 वैनायकं स्मृतम् ॥ स्तवराजमनुस्मरञ्जपन्हृदयाग्रे विलिखन्प-
 ठन्नपि । स सुरासुरसिद्धचारणैर्मुनिभिः प्रत्यहमेव पूज्यते ॥
 तरति च भवचक्रं सर्वमोहं निहन्ति क्षिपति च परवादं मान्यते
 बन्धुवर्गैः । अखिलमपि च लोकं क्षेमतामाशु नीत्वा व्रनति
 यतिभिरीड्यं शाश्वतं धाम मर्त्यः ॥ यो जपति स्तवराजमशोकः
 क्षेमतमं पदमेति मनुष्यः । चारणसिद्धसुरैरभिवन्द्यो याति पदं
 परमं स विमुक्तः ॥ जपेद्यः स्तवराजाख्यमिमं प्रातः स्तवोत्त-
 मम् । तस्यापचारं क्षमते सर्वदैव विनायकः ॥ सर्वाभिहन्ति
 वै विघ्नान्विपदश्च समन्ततः । अशेषाभिर्गणाध्यक्षः सम्पद्भिर-
 मिषिञ्चति ॥ अस्य च प्रणता लक्ष्मीः कटाक्षानुविधायिनी ।
 किं करोमीति वै भीत्या पुरस्तादेव तिष्ठति ॥ तस्मान्निःश्रेयसं
 गन्तुमतिभक्त्या विचक्षणः । स्तवराजं जपेज्जन्तुर्धर्मकामार्थ-
 सिद्धये ॥ आधिग्याध्यस्त्रशस्त्राग्नितपःपङ्कार्णवादिषु । भयेष्व-
 न्येषु चाप्येतत्स्मरन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ स्तवराजं सकृजप्त्वा मार्गं
 गच्छति मानवः । न जातु जायते तस्य चौरव्याघ्रादिभिर्मयम् ॥
 यथा वरिष्ठो देवानामशेषाणां विनायकः । तथा स्तवो वरिष्ठोयं
 स्त्वानां शम्भुनिर्मितः ॥ अवतीर्णो यदा देवो विघ्नराजो
 विनायकः । तदा लोकोपकारार्थं प्रोक्तोयं शम्भुना स्वयम् ॥
 विनायकप्रियकरो देवस्य हृदयङ्गमः । जप्यः स्तवोयं यत्नेन
 धर्मकामार्थसिद्धये ॥ “अस्य श्रीमहागणपतिस्तवराजमं-
 त्रस्य ईश्वर ऋषिः, नानावृत्तानि छन्दांसि विनायको
 देवता तत्पुरुष इति बीजं एकदन्त इति शक्तिः आ-

त्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं धर्मार्थ-
 कामसिद्ध्यर्थं पाठे विनियोगः” ॥ ध्यानं ॥ जेतुं यस्त्रिपुरं
 हरेण हरिणा व्याजाद्वलेर्वन्धने स्रष्टुं वारिरुहोद्धवेन विधिना
 शेषेण धर्तुं धराम् । पार्वत्या महिषासुरप्रमथने सिद्धाधिपैर्मुक्तये
 ध्यातः पञ्चशरेण लोकविजये पायात्स नागाननः ॥ ॥
 “ईश्वर उवाच” ॥ ॐकारममृतं ब्रह्म शिवमक्षरमव्ययम् ।
 यमामनन्ति वेदेषु तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यतः प्रवृत्तिर्जगतां यः
 साक्षी हृदयस्थितः । आधारभूतो विश्वस्य तं प्रपद्ये विनायकम् ॥
 यस्य प्रसादाच्छक्राद्याः प्राणन्ति निमिषन्ति च । प्रवर्तकं तं
 लोकानां प्रणमामि विनायकम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं
 सूक्ष्मतनुं विशुम् । युञ्जन्ति यं मरीच्याद्यास्तं नमामि गणाधि-
 पम् ॥ लीलया लोकरक्षार्थं द्विधाभूतो महेश्वरः । यः स्वयं
 जगतः साक्षी तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ विघ्नेश्वरं विधातारं
 धातारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं प्रणतार्तिविनाशनम् ॥
 उत्सङ्गतल्पे यो देव्या भवान्याः क्रीडते विशुः । बालो हरन्म-
 नस्तस्यास्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ विधाय भूषणैश्चित्रैर्वेशकर्म
 मनोरमम् । यं हृष्टा पश्यतीशानी तं प्रपद्ये विनायकम् ॥
 लीलया यः स्रजंलोकान्भिन्दन्नपि मुहुर्मुहुः । संक्रीडते महा-
 सत्वस्तं नतोऽसि गणाधिपम् ॥ सिन्दूरितमहाकुम्भस्तुङ्गदन्तः
 सुभैरवः । भिनत्ति दैत्यकरिणस्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यस्य
 मूर्तिं व्रजन्त्याशु मदामोदानुषङ्गिणः । भ्रमरास्तीव्रसंरावास्तं
 नमामि विनायकम् ॥ गम्भीरभीमनिनदं श्रुत्वा यद्वृंहितं
 क्षणात् । पतन्त्यसुरनागेन्द्रास्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यो भि-

नत्ति गिरीन्सर्वान्धोरनिर्घातभैरवैः । रवैः सन्नासजननैस्तं वन्दे
 द्विरदाननम् ॥ लीलया ग्रहता येन पादाभ्यां धरणी क्षणात् ।
 संशीर्यते सशैलौघा तं वन्दे चण्डविक्रमम् ॥ यत्कराताडनैर्भि-
 न्नमम्भः शतसहस्रधा । विशीर्यते समुद्राणां तं नतोस्मि गणा-
 धिपम् ॥ विमुखा यत्र दृश्यन्ते अष्टवीर्याः पदच्युताः । निष्प्रभा
 विबुधाः सद्यस्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यद्भूग्राणिहितां लक्ष्मीं
 लभन्ते वासवादयः । स्वतन्त्रमेकं नेतारं विघ्नराजं नमाम्यहम् ॥
 यत्पादपांसुनिचयं विभ्राणा मणिमौलिषु । अमरा बहु मन्यन्ते
 तं नतोस्मि गणाधिपम् ॥ वेदान्तगीतं पुरुषं वरेण्यमऽभयप्र-
 दम् । हिरण्यपुरान्तःस्थं तमस्मि शरणं गतः ॥ चित्सुधा-
 नन्दसन्मात्रं परानन्दस्वरूपिणम् । निष्कलं निर्मलं साक्षाद्विना-
 यकमुपैमि तम् ॥ अनपायं च सद्भूतं भूतिदं भूतिवर्धनम् ।
 नमामि सत्यविज्ञानमनन्तं ब्रह्मरूपिणम् ॥ अनाद्यन्तं महादेव-
 प्रियपुत्रं मनोरमम् । द्विपाननं विशुद्धं साक्षादात्मानं तं नमाम्यहम् ॥
 विश्वामरेश्वरैर्वन्द्यमाधारं जगतामपि । ग्रणमामि गणाध्यक्षं
 ग्रणताज्ञानमोचनम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं स्फटिकस-
 न्निभम् । गोक्षीरधवलाकारं ग्रणमामि गजाननम् ॥ अनाधारं
 नवाधारमनन्ताधारसंस्थितम् । धातारं च विधातारं तमस्मि
 शरणं गतः ॥ अनन्तदृष्टिं लोकादिमनन्तं विद्रुमप्रभम् । अप्रत-
 क्यमनिर्देश्यं निरालम्बं नमाम्यहम् ॥ भूतालये जगद्योनिमणी-
 यांसमणोरपि । स्वसंवेद्यमसंवेद्यं वेद्यावेद्यं नमाम्यहम् ॥ प्रमाण-
 प्रत्ययातीतं हंसमव्यक्तलक्षणम् । अनाविलमनाकारं तमस्मि शरणं
 गतः ॥ विश्वाकारमनाकारं विश्वावासमनामयम् । सकलं निष्कलं

नित्यं नित्यानित्यं नमाम्यहम् ॥ संसारवैद्यं सर्वज्ञं सर्वभेषज-
भेषजम् । आत्मानं सदसच्चक्रं धातारं प्रणमाम्यहम् ॥ भ्रूमध्ये
संस्थितं देवं नाभिमध्ये प्रतिष्ठितम् । हृन्मध्ये दीपवत्संस्थं वन्दे
सर्वस्य मध्यगम् ॥ हृत्पुण्डरीकनिलयं सूर्यमण्डलनिष्ठितम् । तार-
कान्तरसंस्थानं तारकं तं नमाम्यहम् ॥ तेजस्विनं विकर्तारं सर्व-
कारणकारणम् । भक्तिगम्यमहं वन्दे प्रणवप्रतिपादितम् ॥
अन्तर्योगरतैर्युक्तैः कल्पितैः स्वस्तिकासनैः । बद्धं हृत्कर्णिका-
मध्ये ध्यानगम्यं नमाम्यहम् ॥ ध्येयं दुर्ज्ञेयमद्वैतं त्रयीसारं
त्रिलोचनम् । आत्मानं त्रिपुरारातेः प्रियसूनुं नमाम्यहम् ॥
स्कन्दप्रियं स्कन्दगुरुं स्कन्दस्याग्रजमेव च । स्कन्देन सहितं
शश्वन्नमामि स्कन्दवत्सलम् ॥ नमस्ते विघ्नराजाय भक्तविघ्नविना-
शिने । विघ्नाध्यक्षाय विघ्नानां निहन्त्रे विश्वचक्षुषे ॥ विघ्नदात्रेऽ-
प्यभक्तानां भक्तानां विघ्नहारिणे । विघ्नेश्वराय वीराय विघ्नेशाय
नमोनमः ॥ कुलाद्रिमेरुकैलासशिखराणां प्रभेदिने । दन्तभि-
न्नाभ्रमालाय करिराजाय ते नमः ॥ किरीटिने कुण्डलिने
मालिने हारिणे तथा । नमो मौञ्जीसनाथाय जटिने ब्रह्मचा-
रिणे ॥ डिण्डिमुण्डाय चण्डाय कमण्डलुधराय च । दण्डिने चैव
मुण्डाय नमोऽध्ययनशीलिने ॥ वेदाध्ययनयुक्ताय सामगान-
पराय च । व्यक्षाय च वरिष्ठाय नमश्चन्द्रशिखण्डिने ॥ कपर्दिने
करालाय शंकरप्रियसूनवे । सुताय हैमवत्याश्च हर्त्रे च सुरविद्धि-
षाम् ॥ ऐरावणादिभिर्दिव्यैर्दिग्गजैः संस्तुताय च । खट्वंहित-
परित्रस्तैर्नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥ कूर्माण्डगणनाथाय गणानां
पतये नमः । वज्रिणाराधितायैव वज्रिवज्रनिवारिणे ॥ पूष्णे

दन्तभिदे साक्षान्महतां भीषणाय च । ब्रह्मणश्च शिरोहर्त्रे विव-
 स्खद्वन्धनाय च ॥ अग्रेश्चैव सरस्वत्या इन्द्रस्य च बलच्छिदे ।
 भैरवाय सुमीमाय भयानकरवाय च ॥ विभीषणाय भीष्माय
 नागाभरणधारिणे । प्रमत्ताय प्रचण्डाय वक्रतुण्डाय ते नमः ॥
 हेरम्बाय नमस्तुभ्यं प्रलम्बजठराय च । आखुवाहाय देवाय चैक-
 दन्ताय ते नमः ॥ शूर्पकर्णाय शूराय परश्वधधराय च ।
 सृणिहस्ताय धीराय नमः पाशासिपाणये ॥ धारणाय नम-
 स्तुभ्यं धारणाभिरताय च । धारणाभ्यासयुक्तानां पुरस्तात्सं-
 स्तुताय च ॥ प्रत्याहाराय वै तुभ्यं प्रत्याहाररताय च । प्रत्या-
 हाररतानां च प्रत्याहारस्थितात्मने ॥ विघ्नाध्यक्षाय दक्षाय
 लोकाध्यक्षाय धीमते । भूताध्यक्षाय भव्याय गणाध्यक्षाय ते
 नमः ॥ योगपीठान्तरस्थाय योगिने योगधारिणे । योगिनां
 हृदिसंस्थाय योगगम्याय ते नमः ॥ ध्यानाय ध्यानगम्याय
 शिवध्यानपराय च । ध्येयानामपि ध्येयाय नमो ध्येयतमाय
 च ॥ सप्तपातालपादाय सप्तद्वीपोरुजंघिने । नमो दिग्बाहवे
 तुभ्यं व्योमदेहाय ते नमः ॥ सोमसूर्याग्निनेत्राय ब्रह्मविद्याम-
 दाम्भसे । ब्रह्माण्डकुण्डपीठाय सामघोषस्वनाय च ॥ ज्योति-
 र्मण्डलपुच्छाय हृदयालानकाय च । ध्यानार्द्रवद्भूपादाय
 पूजाधोरणधारिणे ॥ सोमार्कविम्बघण्टाय दिक्करीन्द्रवियोगिने ।
 आकाशसरसो मध्ये क्रीडागहनशालिने ॥ सुमेरुदन्तकोशाय
 पृथिवीस्थलगाय च । सुघोषाय सुमीमाय सुरकुञ्जरभेदिने ॥
 हेमाद्रिकूटभेत्रे च दैत्यदानवमर्दिने । गजाकाराय देवाय गज-
 राजाय ते नमः ॥ ब्रह्मणे ब्रह्मरूपाय ब्रह्मगोत्रेऽव्ययाय च । ब्रह्मभे

ब्रह्मणायैव ब्रह्मणः प्रियवन्धवे ॥ यज्ञाय यज्ञगोत्रे च यज्ञानां
 फलदायिने । यज्ञहर्त्रे यज्ञकर्त्रे सर्वयज्ञमयाय च ॥ सर्वनेत्राधि-
 वासाय सर्वैश्वर्यप्रदायिने । गुहाशयाय गुह्याय योगिने ब्रह्मवा-
 दिने ॥ १०० ॥ “ॐ गंतत्पुरुषाय विद्महे, वक्रतुण्डाय
 धीमहि, तन्नो दन्ती प्रचोदयात्” । ३ । एकाक्षरपरायैव
 मायिने ब्रह्मचारिणे । भूतानां भुवनेशानां पतये पापहारिणे ॥
 सर्वारम्भनिहर्त्रे च विमुखानां निजार्चने । नमो नमो गणेशाय
 विघ्नेशाय नमो नमः ॥ विनायकाय वै तुभ्यं विकृताय नमो-
 नमः । नमस्तुभ्यं जगद्धात्रे नमस्तुभ्यं वियोगिने ॥ नमस्तुभ्यं
 त्रिनेत्राय त्रिनेत्रप्रियसूतवे । सप्तकोटिमहामन्त्रैर्मन्त्रितावयवाय
 ते ॥ मन्त्राय मन्त्रिणां नित्यं मन्त्राणां फलदायिने । लीलया
 लोकरक्षार्थं विभक्तनिजमूर्तये ॥ स्वयं शिवाय देवाय लोकक्षेमा-
 नुपालिने । नमोनमः क्षमाभर्त्रे नमः क्षेमतमाय च ॥ दयामयाय
 देवाय सर्वभूतदयालवे । दयाकर दयारूप दयामूर्ते दयापर ॥
 दयाप्राप्य दयासार दयाकृतिरतात्मक । जगतां तु दयाकर्त्रे
 सर्वकर्त्रे नमो नमः ॥ नमः कारुण्यदेहाय वीराय शुभदन्तिने ।
 भक्तिगम्याय भक्तानां दुःखहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ त्रिपुरं दग्धुकामेन
 पूजिताय त्रिशूलिना । दयाशील दयाहार दयापर नमोस्तु
 ते ॥ नमः समस्तगीर्वाणवन्दिताङ्घ्रियुगाय ते । जगतां तस्थुषां
 भर्त्रे विघ्नहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ नमो नमस्ते गणनायकाय सुनाय-
 कायाखिलनायकाय । विनायकायाभयदायकाय नमः शुभा-
 नामुपनायकाय ॥ गणाधिराजाय गणानुशास्त्रे गजाधिराजाय
 गजाननाय । शताननायामितमाननाय नमो नमो दैत्यविना-

शनाय ॥ अनामयायामलधीमयाय स्वमाययाविष्टजगन्मयाय ।
 अमेयमायाविकसन्मयाय नमो नमस्तेस्तु मनोमयाय ॥ नमस्ते
 समस्ताधिनाथाय कर्त्रे नमस्ते समस्तोऽविस्तारभाजे । नमस्ते
 समस्ताधिकायातिभूम्ने नमस्ते पुनर्व्यस्तविन्यस्तधाम्ने ॥ पात्रे
 सुराणां प्रमथेश्वराणां शास्त्रेऽनुशास्त्रे सचराचरस्य । नेत्रे प्रनेत्रे
 च शरीरभाजां धात्रे वराणां भवते नमोऽस्तु ॥ नमोस्तु ते विघ्न-
 विनाशकाय नमोस्तु ते भक्तभयापहाय । नमोस्तु ते मुक्तमनस्थि-
 ताय नमश्च भूयो गणनायकाय ॥ आखिलभुवनभर्त्रे सम्पदा-
 मेकदात्रे निखिलतिमिरभेत्रे निष्कलायाव्ययाय । प्रणतमनुज-
 गोप्त्रे प्राणिनां त्राणकर्त्रे सकलविवुधशास्त्रे विश्वनेत्रे नमोऽस्तु ॥
 दशनकुलिशभिन्नैर्निर्गतैर्दिग्गजानां विलसितशुभदन्तं मौक्तिकै-
 श्चन्द्रगौरैः । भवनमुपसरन्तं प्रेक्ष्य गौरी भवन्तं सुदृढमथ करा-
 भ्यां श्लिष्यते प्रेमनुन्ना ॥ मृदुनि ललितशीते तत्परङ्गे भवान्याः
 शुभविलसितभावां नृत्यलीलां विधाय । अचलदुहितुरङ्कादऽ-
 ङ्कमन्यं विसर्पन्पितुरूपहरसि त्वं नृत्यहर्षोपहारम् ॥ भुजगवल्-
 यितेनोपस्पृशन्पाणिना त्वां सरभसमथ बाह्वोरन्तराले निवेश्य ।
 कलमधुरसुगीतं नृत्तमालोकयंस्ते कलमऽविकलतालं चुम्बते
 हस्तपद्मे ॥ कुवलयशतशीतैर्भूरिकल्हारहृद्यैस्तव मुहुरपि गात्र-
 स्पर्शनैः संप्रहृष्यन् । क्षिपति च सुविशाले स्वाङ्गमध्ये भवन्तं
 तव मुहुरनुरागान्मूर्ध्नि जिघ्रन्महेशः ॥ बालो बालपराक्रमः
 सुरगणैः संप्राध्यसेऽहर्निशं गायन्किंपुरुषाङ्गनाविरचितैः स्तोत्रै-
 रभिष्टुयसे । साहाहूक्तुम्बुस्रभृतिभिस्त्वं गीयसे नारद
 स्तोत्रैरद्भुतचेष्टितैः प्रतिदिनं प्रोद्धोषते सामभिः ॥ त्वां नमन्ति
 सुरसिद्धचारणास्त्वां यजन्ति निखिला द्विजातयः । त्वां पठन्ति

मुनयः पुराविदस्त्वां स्मरन्ति यतयः सनातनाः ॥ परं पुराणं
 गुणिनं महान्तं हिरण्यं पुरुषं योगगम्यम् । यमामनन्त्यात्म-
 भुवं मनीषिणो विपश्चितं कविमप्यक्षयं च ॥ गणानान्त्वा
 गणनाथं सुरेन्द्रं कविं कवीनामतिमेध्यविग्रहम् । ज्येष्ठराजमृषभं
 केतुमेकमानः शृण्वन्नूतिभिः सीद शश्वत् ॥ नमो नमो वाङ्मनसा-
 तिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूतये । नमो नमोनन्तसुखैकदा-
 यिने नमो नमोनन्तसुखैकसिन्धवे ॥ नमो नमः शाश्वतशान्तिहे-
 तवे क्षमादयापूरितचारुचेतसे । गजेन्द्ररूपाय गणेश्वराय ते
 परस्य पुंसः प्रथमाय स्तनवे ॥ नमो नमः कारणकारणाय ते
 नमो नमो मङ्गलमङ्गलात्मने । नमो नमो वेदविदां मनीषिणा-
 मुपासनीयाय नमो नमो नमः ॥ १३० ॥ “श्रीईश्वर
 उवाच” ॥ वैनायकं स्तवं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । चिन्ता-
 शोकप्रशमनमायुरारोग्यवर्धनम् ॥ नृपाणां सततं रक्षा द्विजानां
 च विशेषतः । स्तवराज इति ख्यातं सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ यः
 पठेच्छृणुयाद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते । रूपं वीर्यं बलं प्रज्ञां यशश्चायुः
 समन्वितम् ॥ मनीषां सिद्धिमारोग्यं श्रियमप्यक्षयिष्णुताम् । सर्व-
 लोकाधिपत्यं च सर्वदेवाधिराजताम् ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं प्राप्य
 भूतिं च शाश्वतीम् । उद्धृत्या सप्तमं वंशं दुस्तराद्भवसागरात् ॥
 काञ्चनेन विमानेन शतनागायुतेन च । विचरत्यखिलांलोकान्स-
 शरीरो गणाधिपः ॥ मत्प्रियश्च भवेन्मर्त्यः सर्वदेवप्रियः सदा ।
 प्रियो विनायकस्यापि प्रियोऽस्माकं विशेषतः ॥ सङ्कल्पसिद्धः
 सर्वज्ञः सर्वभूतहिते रतः । स्तवराजं जपन्मर्त्यः सुहृद्भिः सह
 मोदते ॥ स्तवराजजपासक्तभावयुक्तस्य धीमतः । अस्मिन्नगत्रये-
 व्यस्ति नासाध्यं न च दुष्करम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्तवराजं

जपेन्नरः । सकृज्जप्त्वा लभेन्मुक्तिं दुःस्वप्नेषु भयेष्वपि ॥ सर्व
तरति पाप्मानं ब्रह्मभूतो भवेन्नरः । तस्मात्संपूजितो ह्येष धर्मका-
मार्थसिद्धये ॥ स्तवराजमिमं स्तवोत्तमं प्रलपंश्चैव पठन्सरन्नपि ।
कुरुते शुभकर्म मानवः शुभमभ्येति शुभानि चाश्रुते ॥ बहु-
नात्र किमुक्तेन स्तवराजमिमं जपन् । सर्वं तद्भद्रमाप्नोति यद्य-
दिच्छति शाश्वतम् ॥ स्तवानामप्यशेषाणां वरिष्ठोयं यतः स्तवः ।
स्तवराज इति ख्यातिं सर्वलोकेषु यास्यति ॥ श्रीनन्दिकेश्वर
उवाच ॥ इत्थमेष स्तवः प्रोक्तः प्रशस्तः शम्भुना स्वयम् ।
सर्वसिद्धिकरो नृणां सर्वाभीष्टफलप्रदः ॥ तस्मादनेन स्तोत्रेण
स्तवराजेन मानवः । स्तवञ्जपन्सरन्वापि कुर्वन्निर्वाणमृच्छति ॥
एवं ते कथितं ह्येतत्क्रमेण परिपृच्छतः । विनायकस्य माहात्म्यं
प्रतिष्ठार्चनयोर्विधिः ॥ प्रशंसा ब्रह्मगायत्र्याः कल्पस्तस्याश्च
शोभनः । उक्तमेतत्परं ब्रह्म किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ इति विर-
चयति स्म त्र्यम्बकः स्तोत्रमेतद्वरमिभवेदनस्य स्वामिनोऽत्या-
दरेण । गुरुवरचरणाग्रान्मूर्ध्नि कृत्वा वराज्ञां पठितमिह वरेण्यं
घोरविघ्नौघशान्त्यै ॥ लाक्षासिन्दूरवर्णं सुरवरनमितं मोदकैर्मो-
दितास्यं हस्ते दन्तं ददानं दिनकरसदृशं तेजसोग्रं त्रिनेत्रम् ।
दक्षे रत्नाक्षसूत्रं वरपरशुधरं साखुसिंहासनस्थं गाङ्गेयं रौद्रमूर्तिं
त्रिपुरवधकरं विघ्नभक्षं नमामि ॥ नमताशेषविघ्नौघवारणं वार-
णाननम् । कारणं सर्वसिद्धीनां दुरितार्णवतारणम् ॥ शङ्कर-
जगदम्बिकयोरङ्गे पङ्केन खेलन्तम् । लम्बोदरमवलम्बे स्तम्भेर-
मराजचारुमुखम् ॥ इति श्रीभविष्योत्तर उत्तरखण्डे
नन्दिकेश्वरसंवादे गणेशस्तवराजः समाप्तः ॥

रुद्रपञ्चके चमकानुवाक्यम् ।

ॐ नमः शिवाय । प्रणतोऽस्मि महादेव प्रपन्नोऽस्मि सदा-
 शिव । निवारय महामृत्युं मृत्युञ्जय नमोऽस्तु ते ॥ देवं सुधा-
 कलशसोमकरं त्रिनेत्रं पद्मासनं च वरदाऽभयदं सुशुभ्रम् ।
 शङ्खाऽभयाब्जवरभूषितया च देव्या वामेऽङ्कितं शमनभङ्गहरं
 नमामि ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशं त्रिनेत्रं पञ्चवक्त्रकम् । गङ्गाधरं
 दशभुजं सर्वाभरणभूषितम् ॥ १ ॥ नीलग्रीवं शशाङ्काङ्कं नाग-
 यज्ञोपवीतिनम् । व्याघ्रचर्मोत्तरीयं च वरेण्यमभयप्रदम् ॥ २ ॥
 कमण्डल्वक्षस्रत्राभ्यामन्वितं शूलपाणिकम् । ज्वलन्तं पिङ्गलज-
 टाशिखमुद्योतकारिणम् ॥ ३ ॥ अमृतेनाप्लुतं हृष्टमुमादेहार्ध-
 धारिणम् । दिव्यसिंहासनासीनं दिव्यभोगसमन्वितम् ॥ ४ ॥
 दिग्देवतासमायुक्तं सुरासुरनमस्कृतम् । नित्यं च शाश्वतं शुद्धं
 ध्रुवमक्षरमऽव्ययम् ॥ ५ ॥ सर्वव्यापिनमीशानं रुद्रं वै विश्व-
 रूपिणम् । एवं ध्यात्वा द्विजः सम्यक्ततो यजनमारभेत् ॥ ६ ॥
 मृत्युञ्जय महादेव पाहि मां शरणागतम् । जन्ममृत्युजरारोगैः
 पीडितं भवबन्धनात् ॥ ७ ॥ आराधितो मनुष्यैस्त्वं सिद्धैर्देवै-
 र्महर्षिभिः । आवाहयामि भक्त्या त्वां गृहाणार्चां महेश्वर ॥ ८ ॥
 हर शम्भो महादेव विश्वेशामरवल्लभ । शिव शङ्कर सर्वात्मन्
 नीलकण्ठ नमोस्तु ते ॥ ९ ॥ इति विज्ञाप्य देवेशं जपेन्मन्त्रं
 च त्र्यम्बकम् ॥ १० ॥ ॐ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं रयिपोष-
 णम् । उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात् ॥ ॥
 ॐ आत्मा वहन्तु हरयः सचेतसः श्वेतैरश्वैरिह केतुमद्भिर्वाता-

जवेन बलमद्भिर्मनोजवा यांतु शीघ्रं मम रुद्राय हव्यन्देवानां
 च ऋषीणां चासुराणां च पूर्वजं सहस्राक्षं विरूपाक्षं विश्वरूपं
 महादेवं शिवमावाहयाम्यहम् ॥ ॥ आवाहयाम्यहं देवमीश्वरं
 पार्वतीपतिम् । वृषभासनमारूढं नागाभरणभूषितम् ॥ प्रीयतां
 यजमानस्य तुष्टो भूयाज्जगत्पतिः । शुक्लवर्णो महातेजाः शुक्ल-
 स्रग्दामभूषितः । बलिः पुष्पं चरुश्चैव धूपोऽयं प्रतिगृह्य-
 ताम् ॥ ॥ ॐ तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि । तन्नो
 रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ ॥ ॐ शतरुद्रियन्देवानां रुद्रशमनं
 भवाय शर्वीयश्च प्रत्युत्क्रान्तानुवाकौ देवर्षी रुद्रदैवत्यस्त्रिष्टुप्-
 च्छन्दश्चयने विनियोगः, नमस्ते देवा रौद्रमानुष्टुभमाद्या गायत्री
 पञ्चमषष्ठ्यौ पांक्त्यन्ता महापंक्तिर्मा भैरेकपदा जगत्यनुष्टुप्
 त्रिष्टुप् महावृहती यवमध्या रुद्रो देवता चरुमेष्टिका, अस्य
 रुद्रस्य ग्रन्थस्य अनुष्टुप्छन्दः अघोर ऋषिः सङ्कर्षणमूर्तिः सुरुषो
 योऽसावादित्यः परःपुरुषः सएव देवता, अग्निः क्रतुचरुमाया-
 मिष्टिकायां शतरुद्रे विनियोगः, सकलस्य रुद्राध्यायस्य श्रीम-
 हारुद्रो देवता एका गायत्री छन्दस्त्रिष्टुभस्त्रिष्टुः पङ्क्तयः
 सप्ताऽनुष्टुभौ द्वे जगत्यौ परमेष्ठी ऋषिः । आत्मनो वाङ्मनः-
 कायोपार्जितपापनिवारणार्थममुककामनासिद्ध्यर्थं चमानुवाक-
 सहितरुद्रमन्त्रपाठे होमे स्नाने पुष्पार्चने वा विनियोगः ॥ ॥
 ॐ कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम् । सदा
 रमन्तं हृदयारविन्दे भवं भवानीसहितं नमामि ॥ ॥ गात्रं
 मस्यसितं सितं च हसितं हस्ते कपालं सितं खट्वाङ्गं च सितं
 सितं च वृषभं कर्णे सिते कुण्डले । गङ्गाफेनसितो जटाजल-

सितश्चन्द्रः सितो मूर्धनि सोऽयं सर्वसितो दधातु विभवं पाप-
क्षयं शङ्करः ॥ ॥

“आशुः शिशान इति शुक्रज्योतिष्मानंशुः प्रजननं सर्वाः
प्रजाः कश्यपस्य वाजस्य प्रसवोऽग्नेः” ॥ ॥ ॐ आशुः शिशानो
वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् । सङ्क्रन्दनोऽनि-
मिष एकवीरः शतं सेना अजयत्साकमिन्द्रः ॥ सङ्क्रन्दनेनाऽनि-
मिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना । तदिन्द्रेण
जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा । स इषुहस्तैः स नि-
विज्जिभिर्वशी संसृष्टा सयुध इन्द्रो गणेन । संसृष्टजित्सोमपा
बाहुशर्ध्वध्वान्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥ बृहस्पते परिधीया
रथेन रक्षोहा मित्राँ अपबाधमानः । प्रभञ्जन्सेनाः प्रमृधो युधा
जयन्नऽस्माकमेध्यविता रथानाम् ॥ बलविज्ञायः स्थविरः
प्रवीरः सहस्त्रान्वाजी सहमान उग्रः । अभिवीरो अभिषत्वा
सहोजिज्ञैत्रायनो रथमाऽतिष्ठ गोवित् ॥ गोत्रभिदङ्गोविदं
वज्रबाहुं जयन्तमऽज्म प्रमृणन्तमोजसा । इमं स जाता अनु-
वीरयध्वमिन्द्रसखायमऽनुसंव्ययध्वम् ॥ अभिगोत्राणि सहसा
गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः । दुश्च्यवनः पृतना-
पाडयुध्योऽस्माकं सेना अवन्तु प्रयत्सु ॥ इन्द्र एषां नेता
बृहस्पतिर्दक्षिणो यज्ञः पुर एतु सोमः । देवसेनानामभिभञ्ज-
तीनां जयन्तीनां मारुतो यन्तु मध्ये ॥ इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य
राज्ञ आदित्यानां मरुतां शर्ध उग्रम् । महामनसां भुवनस्य
वानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ अस्माकमिन्द्रः समृतेषु
ध्वजेष्वऽस्माकं या इषवस्ता जयन्तु । अस्माकं वीरा उचरे

भवन्त्वस्मान्नु देवा अवता भरेष्वा ॥ “होम पर खडा होके यह
आहुति देना” ॥ ॐ शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च
ज्योतिष्मांश्च सत्यश्चर्तपाश्चात्यँहा ईदृङ् चान्यादृङ्च सदृङ्च प्र-
तिसदृङ्च मितश्च संमितश्च सभारा ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरणश्च
धर्ता च विधर्ता च विधारय ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनाजिच्च
सुपेणश्चान्तिमित्रश्च दूरे अमित्रश्च गण ईदृक्षास एतादृक्षास
ऊषुणः सदृक्षासः प्रतिसदृक्षास एतानभितासश्च संमितासो
नो अद्य सभारसो मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशो मरु-
तोऽनु वर्त्मानो यथेन्द्रन्दैवीर्विशो मरुतोऽनु वर्त्मानोऽभवन्नेव-
मिमं यजमानं दैवीश्च विशो मानुषीश्चानु वर्त्मानो भवन्तु ॥ ॥

२ ॥ ॐ नमस्ते रुद्र मन्यवे बाहुभ्यामुत ते नम उत त इषवे नमः ।
या ते रुद्र शिवा तनूरऽधोराऽपापकाशिनी । तथा नस्तन्वा
शन्तयया गिरिशन्ताऽमिचाकशीहि । यामिषुङ्गिरिशन्त !
हस्ते विभर्ष्यऽस्तवे । शिवां गिरित्र ताङ्कुरु माहिंसीः पुरुषं
जगत् । शिवेन वचसा त्वा गिरिशञ्छा वदामसि । यथा नः
सर्वमिज्जगदऽयक्ष्मं सुमना असत् । अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो
दैव्योभिषक् । अर्हीश्च सर्वाञ्जम्भय सर्वाश्च यातुधान्योऽधराचीः
प्ररात्सुवः । असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः ।
ये चेमे रुद्रा अमितो दिक्षु श्रिताः सहस्राक्षो वैषां हेड ईमहे ।
असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः । उत्तैनं गोपा अद-
श्यन्नुत्तैनमुदहार्यः । उत्तैनं विश्वा भूतानि स दृशे मृडयाति
नः । नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुपे । अथो य
अस्य सत्त्वानोऽहन्तेभ्योऽकरं नमः । प्रमुञ्च धन्वनस्ताम्रभयो-

राज्ञ्योर्ज्याम् । याश्च ते हस्त इषवः परस्ता भगवो वप । विज्यं
 धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवानुत । १ । अनेशनस्सेषव
 आभूरस्य निषङ्गथिः । या ते हेतिर्मादुष्टम हस्ते बभूव ते
 धनुः । तयाऽस्मान्विश्वतस्त्वमयक्ष्मेण परिभुज । परि ते
 धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः । अथो य इषुधिस्तवारे
 अस्मन्निधीहितम् । नमांसि त आयुधायाऽनातताय धृष्णवे ।
 उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने । अवतत्य धनुष्टं
 सहस्राक्ष शतेषुधे । निशीर्य शल्यानां मुखं शिवो नः सुमना
 भव । यात इषुः शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः । शिवा
 शरव्या या तव तया नो मृड जीवसे ॥ २ ॥ मानो महन्त-
 मुत मानो अर्भकं मान उक्षन्तमुत मान उक्षितम् । मानो
 वधीः पितरं मोत मातरं मानः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥ १ ॥
 मानस्तोके तनये मान आयौ मानो गोषु मानो अश्वेषु
 रीरिषः । वीरान्मानो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तः सदसि त्वा
 हवामहे ॥ २ ॥ नमस्ते अस्तु भगवः परमेश्वर विश्वेश्वर महा-
 देव शिव सशिव सदाशिव त्रिकालकाल कालाग्निरुद्र नील-
 कण्ठ अमृतेश्वर बहुरूप अघोर तत्पुरुष महामृत्युञ्जय भट्टारक
 ते नमो नमः ॥ ॥ अग्राविष्णू सजोषसे इमा वर्धन्तुवां गिरः,
 शुभ्रैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ वाजश्चमे प्रसवश्चमे प्रयतिश्चमे
 प्रसृतिश्चमे धीतिश्चमे क्रतुश्चमे स्वरश्च मे श्लोकश्चमे श्रावश्चमे
 श्रुतिश्च मे ज्योतिश्चमे स्वश्चमे प्राणाश्चमे व्यानश्चमे अपानश्चमे
 असुश्चमे चित्तं चम आधीतंचमे वाक्चमे मनश्चमे चक्षुश्चमे
 श्रोत्रं चमे दक्षश्चमे बलंचम ओजश्चमे सहश्चम आत्माचमे तनू-

श्रमे शर्म चमे वर्म चमे अङ्गानि चमे अस्थीनि चमे परंषि
चमे शरीराणिचम आयुश्चमे जराचमे ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥

३ ॥ ॐ नमो हिरण्यवाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमो, नमो वृक्षेभ्यो
हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमो, नमः शिष्पिञ्जराय लिपीमते
पथीनाम्पतये नमो, नमो बभ्रुषाय व्याधिनेऽन्नानाम्पतये नमो,
नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमो, नमो भवस्य
हेत्यै जगतस्पतये नमो, नमो रुद्रायाऽततायिने क्षेत्राणाम्पतये
नमो, नमः सूतायाऽहन्त्याय वनानांपतये नमो नमो रोहि-
ताय स्थपतये वृक्षाणां पतये नमो, नमो मन्त्रिणे वाणिज्याय
कक्ष्याणां पतये नमो, नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां
पतये नमः ॥ नम आक्रन्दाय त उच्चैर्घोषाय सत्त्वानां पतये
नमो, नमः कृत्संवीताय धावते पत्तीनां पतये नमः ॥ ॥ ॥

अग्राविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः । युमैर्वाजेभिरा-
वृतम् ॥ ॥ ॐ ज्यैष्ठ्यं चम आधिपत्यं चमे, मन्युश्चमे भामश्चमे
अमश्चमे अम्भश्चमे जेमाचमे महिमाचमे वरिमाचमे, प्रथिमा-
चमे, वर्ष्मा चमे, द्राघ्वाचमे, वृद्धं चमे, वृद्धिश्चमे, सत्यं चमे,
श्रद्धाचमे, जगच्चमे, धनं चमे, क्रीडाचमे, मोदश्चमे, वशश्चमे,
क्षिपिश्चमे, सुक्तं चमे, सुकृतं चमे, जातं चमे, जनिष्यमाणं चमे,
वित्तं चमे, वेद्यं चमे, भूतं चमे, भविष्यं चमे, सुगंचमे, सुपथं
चमे, ऋद्धं चमे, ऋद्धिश्चमे, क्लृप्तं चमे क्लृप्तिश्चमे, मतिश्चमे
सुमतिश्चमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ ॥ नमः सहमानाय
निव्याधिन आव्याधिनीनां पतये नमो, नमो निषङ्गिणे ककु-
भाय स्तेनानां पतये नमो, नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां

पतये नमो, नमो निचराय परिचरायाऽरण्यानां पतये नमो,
 नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमो, नमः सृका-
 यिभ्यो जिघांसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो, नमोऽसिमद्भ्यो
 नक्तश्चरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमो, नम उष्णीषिणे गिरि-
 चराय कुलुञ्चानां पतये नमो ॥ नम इषुकृद्भ्यो धन्वकृ-
 द्भ्यश्च वो नमो नम इषुमद्भ्यो धन्वायिद्भ्यश्च वो नमो, नम
 आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो, नम आयच्छ-
 द्भ्योऽस्यद्भ्यश्च वो नमो, नमो विसृजद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो
 नमो, नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो, नमः शयनेभ्य
 आसीनेभ्यश्च वो नमो, नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमो,
 नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो, नमोऽश्वेभ्योऽश्वपति-
 भ्यश्च वो नमो ॥ ॥ अग्नाविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां
 गिरः, द्युन्नैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ ॐ शश्वमे, मयश्वमे, प्रियश्वमे,
 अनुकामश्वमे, कामश्वमे, सौमनसश्वमे, भगश्वमे, द्रविणं चमे,
 भद्रं चमे, श्रेयश्वमे, वश्यश्वमे, यशश्वमे, यन्ताचमे, धर्ताचमे,
 क्षेमचमे, धृतिश्वमे, संविच्चमे, ज्ञातंचमे, विश्वश्वमे, महश्वमे,
 सूश्वमे, प्रसूश्वमे, सीरंचमे, लयश्वम, ऋतश्वमे, अमृतंचमे,
 अयक्ष्मंचमे, अनामयंचमे, जीवातुश्वमे, दीर्घायुत्वंचमे, अन-
 मित्रं च मे, अभयश्वमे, सुगंचमे, शयनंचमे, सूपाचमे,
 सुदिनं चमे ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ ॥ नम आव्याधिनीभ्यो
 विविध्यद्भ्यश्च वो नमो, नम उगणाभ्यस्तंहतीभ्यश्च वो नमो,
 नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो, नमो गणेभ्यो गणप-
 तिभ्यश्च वो नमो, नमः कृच्छ्रेभ्यः कृच्छ्रपतिभ्यश्च वो नमो,

नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो, नमः सेनाभ्यः सेना-
नीभ्यश्च वो नमो, नमो रथेभ्यो वरूथिभ्यश्च वो नमो,
नमो महद्भ्योऽर्मकेभ्यश्च नमो, नमो युवभ्य आशिनेभ्यश्च
वो नमो, नमः क्षुत्तृद्भ्यः संगृहीतृभ्यश्च वो नमो, नमस्तक्षभ्यो
रथकारेभ्यश्च वो नमो, नमः कुलालेभ्यः कर्मारेभ्यश्च वो
नमो, नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो, नमः श्वनिभ्यो
मृगयुभ्यश्च वो नमो, नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥

॥ अन्नाविष्णू सजोपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युमैर्वाजेभि-
रावृतम् ॥ ॥ उर्वर्चमे, स्रुताचमे, पयश्चमे, रसश्चमे, घृतं च मे,
मधुचमे, सग्धिश्चमे, सपीतिश्चमे, कृषिश्चमे, वृष्टिश्चमे, जैत्रं च मे,
औद्भिदं च मे, रयिश्चमे, रायश्चमे, पुष्टं च मे, पुष्टिश्चमे, विभुश्चमे,
प्रभुश्चमे, पूर्णं च मे, पूर्णतरं च मे, कुयवं च मे, क्षितिश्चमे, अन्नं च मे,
इक्षुश्चमे, व्रीह्यश्चमे, यवाश्चमे, माषाश्चमे, तिलाश्चमे, नीवा-
राश्चमे, श्यामकाश्चमे, अणवश्चमे, प्रियङ्गवश्चमे, गोधूमाश्चमे,
मसूराश्चमे, मुद्गाश्चमे, खल्वाश्चमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥

नमो भवाय च रुद्राय च, नमः शर्वाय च पशुपतये च, नमो
नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च, नमो व्युप्तकेशाय च कप-
र्दिने च, नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च ॥ नमो गिरि-
शाय च शिपिविष्टाय च, नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च, नमो
ह्रस्वाय च वामनाय च, नमो बृहते च वर्षीयसे च, नमो
वृद्धाय च संवृध्वने च, नमोऽग्न्याय च प्रथमाय च, नमः
आशवे चाऽजिराय च, नमः शीघ्र्याय च शीभ्याय च, नमः
ऊर्म्याय चाऽवखन्याय च, नमो नाद्याय च द्वीप्याय च ॥

॥ अग्नाविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्रैर्वाजेभि-
रावृतम् ॥ ॥ अश्मा च मे, मृत्तिका च मे, गिर्यश्चमे, पर्व-
ताश्चमे, सिकताश्चमे, वनस्पतयश्चमे, हिरण्यश्चमे, अयश्चमे, सीस-
श्चमे, त्रपुश्चमे, श्यामंचमे, लोहितायसंचमे, अग्निश्चम, आप-
श्चमे, वीरुधश्चम, ओषधयश्चमे, कृष्टपच्यश्चमे, अकृष्टपच्यश्चमे,
ग्राम्याश्चमे, पशव आरण्याश्चमे, वित्तंचमे, वित्तिश्चमे भूतंचमे,
भूतिश्चमे, वसुचमे, वसतिश्चमे, कर्मचमे, शक्तिश्चमे, अर्थ-
श्चम, एमश्चम, इत्याचमे, गतिश्चमे, ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥

॥ नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च, नमः पूर्वजाय चापरजाय च, + 1 2
नमो मध्यमाय चाऽप्रगल्भाय च, नमो बुध्याय च जघन्याय
च, नमः सोम्याय च प्रतिसर्याय च, नम आशुषेणाय चाशुर-
थाय च ॥ नमो विल्मिने च कवचिने च, नमो वर्मिणे च
वरुथिने च, नमः शूराय चावभेदिने च, नमः श्रुताय
च श्रुतसेनाय च, नमो याम्याय च क्षेम्याय च, नम उर्वर्याय
च खल्याय च, नमः श्लोक्याय चावसान्याय च, नमः श्रवाय
च प्रतिश्रवाय च, नमो वन्याय च कक्ष्याय च ॥ ॥ अग्ना-
विष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्रैर्वाजेभिरावृतम् ॥
॥ अग्निश्चम इन्द्रश्चमे, सोमश्चम इन्द्रश्चमे, सविताचम इन्द्रश्चमे,
सरस्वती चम इन्द्रश्चमे, पूषा चम इन्द्रश्चमे, बृहस्पतिश्चम,
इन्द्रश्चमे, मित्रश्चम इन्द्रश्चमे, वरुणश्चम इन्द्रश्चमे, धाताचम
इन्द्रश्चमे, त्वष्टा चम इन्द्रश्चमे, मरुतश्चम इन्द्रश्चमे, विश्वेदेवा-
श्चम इन्द्रश्चमे पृथिवीश्चम इन्द्रश्चमे, अन्तरिक्षं चम इन्द्रश्चमे,
द्यौश्चम इन्द्रश्चमे, समाश्चम इन्द्रश्चमे, नक्षत्राणि चम इन्द्रश्चमे,

दिशश्चम इन्द्रश्चमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नमो दुन्दुभ्या-
यचाऽहनन्याय च, नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च, नमो निवि-
ङ्गिणे चेषुधिमते च, नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च, नमः सायु-
धाय च सुधन्वने च ॥ नमः सृत्याय च पथ्याय च, नमः
काट्याय च नीप्याय च, नमो नाद्याय च वैशन्ताय च, नमः
कुल्याय च सरस्याय च, नमः कूट्याय चावट्याय च, नमो
वर्ष्याय चाऽवर्ष्याय च, नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च, नमो
वीध्याय चातप्याय च, नमो वात्याय च रेष्म्याय च, नमो
वास्तव्याय च वास्तुपाय च ॥ ॥ अग्नाविष्णू सजोषसा इमा
वर्धन्तु वां गिरः, द्युमैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ अंशुश्चमे, रश्मिश्चमे,
दाभ्यश्चमे, अधिपतिश्चम, उपांशुश्चमे, अन्तर्यामश्चम, ऐन्द्रा-
वायवश्चमे, मैत्रावरुणश्चम, आश्विनश्चमे, प्रतिप्रस्थानश्चमे, शुक्र-
श्चमे, मन्थीचम, आग्रायणश्चमे, क्षुल्लकवैश्वदेवश्चमे, ध्रुवश्चमे,
वैश्वानरश्चम, ऐन्द्राग्रश्चमे, वैश्वदेवश्चमे, मरुत्वतीयश्चमे, महे-
न्द्रीयश्चमे, सावित्रश्चमे, सारस्वतश्चमे, पत्नीवतश्चमे, हारियोज-
नश्चमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नमः सोमाय च रुद्राय च
नमस्ताम्राय चारुणाय च, नमः शङ्गवे च पशुपतये च, नम
उग्राय च भीमाय च, नमो हन्त्रे च हनीयसे च, नमोऽग्नेवधाय
च दूरेवधाय च, नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो, नमस्ताराय, नमः
शम्भवे च मयोभवे च, नमः शङ्कराय च मयस्कराय च ॥
नमः शिवाय च शिवतराय च, नमः किंशल्याय च क्षय-
णाय च ॥ ॥ अग्नाविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः,
द्युमैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ इध्मा च मे, सुचश्चमे, चमसश्चमे,

वायव्यानि च मे, द्रोणकलशश्चमे, पूतभृच्चमे, अपूतभृच्चमे,
 ग्रावाणश्चमे, अधिषवणश्चमे, अवभृथश्चमे, स्वगाकारश्चमे ॥
 ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नम इरिण्याय च प्रपथ्याय च, नमः
 पुलस्तिने च कपर्दिने च, नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च, नमः
 स्तल्प्याय च गेह्याय च, नमः पर्यायचावर्याय च, नमः प्रत-
 र्णाय चोत्तरणाय च, नमस्तीर्थ्याय च कुल्याय च, नमः
 फेन्याय च शष्प्याय च, नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च,
 नमो हृदय्याय च निवेष्प्याय च, नमः काट्याय च गह्वरेष्ठ्याय
 च, नमः शुष्याय च हरित्याय च, नमो लोप्याय चोलप्याय
 च, नमः पांसव्याय च रजस्याय च नमः सूर्म्याय चोर्म्याय
 च, नमः पर्ण्याय च पर्णशादाय च, नम आखिदते च प्रखि-
 दते च, नमोऽभिघ्नते चापगुरमानाय च, नम आखिदाय च
 विखिदाय च नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो, नमो
 विचिनुत्केभ्यो, नमो विक्षीणकेभ्यो नम आनिर्हतेभ्यः ॥ ॥
 अग्नाविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, युगैर्वाजेभिरावृतम् ॥
 अग्निश्चमे, धर्मश्चमे, अर्कश्चमे सूर्यश्चमे, प्राणश्चमे, अश्वमेधश्चमे,
 पृथिवीचमे, दितिश्चमे, अदितिश्चमे, द्यौश्चमे, शक्ररीरङ्गुलयो
 दिशश्चमे, यज्ञेन कल्पतां, व्रतं चतुश्च संवत्सरश्च तपश्चाहोरात्र,
 ऊर्वष्टीवे बृहद्रथन्तरश्चमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ द्रापे
 अन्धसस्पते दरिद्र नीललोहित, आसां प्रजानामेषां पुरुषाणा-
 मेषां पशूनां माभैर्मा रुङ्मा नः किञ्चनाऽममत्, इमा रुद्राय
 तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतीः । यथा नः शमऽ-
 सद्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् । या ते रुद्र

10

11

शिवा तनूः शिवा विश्वाहर्भेषजीः, शिवारुद्रस्य भेषजी तथा
 नो मृड जीवसे । परि णो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परित्वेषस्य दुर्म-
 तेरघायोः, अवस्थिरा मधवञ्चस्तनुषु मीढुस्तोकाय तनयाय
 मृड । मीढुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव, परमेवृक्ष आयु-
 धन्निधाय कृत्ति वसान आचर पिनाकम् । विश्रदुच्चर विकि-
 रित विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः, यास्ते सहस्रं हेतयोऽन्ये-
 ऽस्मन्निव पान्तु ताः ॥ ॥ अग्नाविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु
 वां गिरः, द्युमैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ गर्भाचमे, वत्साचमे,
 त्रयविचमे, त्रयवी चमे, दित्यवाट् चमे, दित्यौहीचमे, पञ्चा-
 विचमे, पञ्चावीचमे, त्रिवत्साश्चमे, त्रिवत्सश्चमे, तुर्यवाट्चमे,
 तुर्यौहीचमे, पष्ठवाट्चमे, पष्ठौहीचमे, उक्षाचमे, वशाचमे,
 अनङ्गाश्चमे, धेनुश्चमे, ऋषभश्चमे, वेहचमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्प-
 ताम् ॥ ॥ सहस्रधा सहस्राणि हेतयस्तव बाहोः, तासामीशानो
 भगवः पराचीना मुखाकुरु ॥ असंख्याताः सहस्राणि ये रुद्रा
 अधिभूम्याम्, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ १ ॥
 येऽस्मिन्महत्स्येऽन्तरिक्षे भवा अधि, तेषां सहस्रयोजनेऽव
 धन्वानि तन्मसि ॥ २ ॥ ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवं रुद्रा
 उपाश्रिताः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ३ ॥ ये
 नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधःक्षमाचराः, तेषां सहस्रयो-
 जनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ४ ॥ ये वनेषु शिष्पिञ्जरा नील-
 ग्रीवा विलोहिताः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ५ ॥
 येऽन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिवतो जनान्, तेषां सहस्रयोज-
 नेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ६ ॥ ये भूतानामधिपतयो विशि-

खासः कपर्दिनः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥७॥
 ये पथीनां पथि रक्षय ऐड मृदाय व्युधः, तेषां सहस्रयोजनेऽव
 धन्वानि तन्मसि ॥ ८ ॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावन्तो
 निषिङ्गिणः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ९ ॥ य
 एतावन्तो वा भूयांसो वा दिशो रुद्रा वितिष्ठिरे, तेषां सहस्र-
 योजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ १० ॥ ॐ नमो अस्तु रुद्रेभ्यो
 ये दिवि, येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश
 प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमो अस्तु, ते नो मृडयन्तु,
 ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १ ॥ ॐ नमो
 अस्तु रुद्रेभ्यो ये अन्तरिक्षे, येषां वातमिषवस्तेभ्यो दश प्राची-
 र्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमो अस्तु,
 ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः
 ॥ २ ॥ ॐ नमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामऽन्नमिषवस्तेभ्यो,
 दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो
 नमो अस्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां
 जम्भे दध्मः ॥ ३ ॥ ॥ अग्नाविष्णू सजोपसा इमा वर्धन्तु वां
 गिरः, द्युमैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ एकाचमे, तिस्रश्चमे, तिसृश्चमे,
 त्रयस्त्रिंशच्चमे, चतस्रश्चमे, अष्टौचमे, अष्टचमे, अष्टाचत्वारिंश-
 चमे, वाजश्च, प्रसवश्चाऽपिजश्च क्रतुश्च वाक्पतिश्च वसुश्च स्वर्माँर्धो
 मूर्ध्वा वैयशनो व्यश्नान आन्त्योऽन्त्यो भौवनो भुवनस्य पतिः
 प्रजापतिरधिपतिरियन्ते राणिमत्रो यन्तासि यमन ऊर्जेत्वा
 वृष्ट्यै त्वा प्रजानां त्वाऽधिपत्याय, आयुर्यज्ञेन कल्पतां, मनो
 यज्ञेन कल्पतां, प्राणो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां, श्रोत्रं

यज्ञेन कल्पतां, वाग्यज्ञेन कल्पतामाऽऽत्मा यज्ञेन कल्पतां ब्रह्मा
 यज्ञेन कल्पतां, पृष्ठं यज्ञेन कल्पतां, यज्ञो यज्ञेन कल्पताम् ॥
 ऋक्च सामश्च स्तोमश्च यजुश्च बृहद्रथन्तरश्च स्वर्देवा अगन्म प्रजा-
 पतेः प्रजा अभूवन्नऽमृता अभूम वेदस्त्राहा ॥ ॥ “वाजस्य नु
 प्रसवा इति षट्” ॥ ॥ ॐ विश्वे अद्य मरुतो विश्व ऊतीर्विश्वे
 भवन्त्वऽग्नयः समिद्धाः । विश्वे मादेवा अवसा गमन्निह
 विश्वमस्तु द्रविणं वाजे अस्मिन् । आ मा वाजस्य वाजस्यनु
 वाजो मा सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः । वाजो मा विश्वैर्देवैर्ध-
 नसाता इहावतु, वाजो मे अद्य प्रसुवातिदानं वाजो देवा
 न्हविषा वर्धयाति, वाजस्य हि प्रसवेनान्नमिति विश्वा आशा
 वाजपतिर्जयेयम्, वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवानृ-
 तुभिः कल्पयाति, वाजस्य हि प्रसवेनान्नमेति सर्वा आशा
 वाजपतिर्भवेयम् ॥ सं मा सृजामि पयसः पृथिव्याः सं मा
 सृजाम्यद्भिरोपधीभिः सोहं वाजस्य नौम्यमेः ॥ ॥ “तेजोसि ॥”
 पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे पयोधाः । पय-
 स्वतीः प्रदिशः सन्तु मद्यम् ॥ तर्पणम् ॥ मद्यं पीत्वा गुरुदारांश्च
 गत्वा स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां विधाय । भस्मच्छन्नो भस्मशय्यां
 शयानो रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः ॥ नित्यं दण्डी नित्यय-
 ज्ञोपवीती नित्यं ध्यात्वा भस्मना कर्मबन्धी । हद्रं दृष्ट्वा देवमी-

१ आधुनिकैः कतिभिरन्विष्टः पाठोऽयम् ॥ ॥ आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्या
 दाऽमा यावापृथिवी विश्वरूपे । आ मा गन्तां पितरा मातरा चा मा सोमो
 अमृतत्वेन गम्यात् ॥ २ ॥ वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा
 करामहे । यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्मसाविषत्.

शानमुग्रं याति स्थानं तेन साकं तदीयम् ॥ अनेन मन्त्रपाठे-
नात्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थममुककामनासि-
द्ध्यर्थं, भगवान्, भवो देवः ८ शतरुद्रेश्वरः, मृत्युञ्जयभट्टारकः
पार्वतीसहितः परमेश्वरः प्रीयतां प्रीतोऽस्तु ॥

(विस्तीर्णतर्पणम्) नमस्ते रुद्र इत्येतत्सर्वोपद्रवनाशनम् ।
सर्वशान्तिकरं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ॥ रक्षोघ्नं च यशस्यं
च लक्ष्म्यायुःपुष्टिवर्धनम् । अध्यवोचदित्यनेन रक्षा स्याद्वा-
धितस्य च ॥ सिद्धार्थकानां क्षेपेण पथि चैतत्सदा पठेत् ।
क्षेमेण खगृहानेति सर्ववाधाविवर्जितः ॥ असौ यस्ताम्र इत्येत-
त्पठेन्नित्यं दिवाकरम् । उपतिष्ठेत् धर्मज्ञः सायं प्रातरतन्द्रितः ॥
अन्नमक्षयमामोति दीर्घमायुश्च विन्दति । प्रमुञ्च धनुरित्येत-
त्पङ्क्तिरायुधमन्त्रणम् ॥ रिपूणां भङ्गदं युद्धे नात्र कार्या विचा-
रणा । मा नो महन्त इत्येतद्बालानां शान्तिकारणम् ॥ नमो
हिरण्यवाहवेऽनुवाकैः पङ्क्तिरेव च । राजिकांस्तिलतैलाक्ता-
ञ्जुहुयाञ्छत्रुनाशनम् ॥ नमो वः किरिकेभ्यश्च हुत्वा पद्मलक्षं
नरः । राज्यलक्ष्मीमवामोति नात्र कार्याविचारणा ॥ बिल्वानां
लक्षहोमेन कनकं बहु विन्दति । इमा रुद्रायेति तिलैः कृत्वा
होमं विचक्षणः ॥ शीघ्रमेव महाभाग धनमामोत्यचिन्तितम् ।
अनेनैव च मन्त्रेण दूर्वाहोमेन मानवः ॥ सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो
भयान्सर्वान्व्यपोहति । जटारोहेण चेध्मानां या ते रुद्र शिवा
तनूः ॥ हुत्वाऽयुतं च धर्मज्ञः पुत्रं प्राप्नोत्यभीप्सितम् ।
असङ्ख्याताः सहस्राणि मन्त्रैः स्यादाभिचारिकम् ॥ नमोस्तु
रुद्रेभ्य इति प्रोक्ता प्रत्यङ्गिरा परा । पाठमात्रं पठेन्नित्यं रुद्रा-

ध्यायस्य मानवः ॥ सर्वदुःखविनिर्मुक्तः सर्वसम्पत्समन्वितः ।
 यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ इह लोके
 तथा चान्ते रुद्रलोकं स गच्छति ॥ अनेन मन्त्रपाठेनात्मनो
 वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थममुककामनासिद्ध्यर्थं भग-
 वान्भवो देवः ८ अघोरः तत्पुरुषः सद्योजातः वामदेवः असुर-
 बलहा ईशानः बहुरूपः विश्वरूपः त्र्यम्बकः त्रिनेत्रः त्रिशूल-
 हस्तः महामृत्युञ्जयभट्टारकः शतरुद्रेश्वरः वृषभवाहनः सानु-
 चरः सपरिवारः पार्वतीसहितः परमेश्वरः प्रीयतां प्रीतोऽस्तु ॥
 इति चमकानुवाकम् ॥

